

Janne Rosells seger rättvis anser Lindholm

Sent i går kväll kunde vi få tag på den ene av söndagens finalmän i SM-folken, eksjögrabben Claes Lindholm. Claes gjorde ju en enastående prestation och kom från "Ingenstans" till SM-final mot fjolärsmästaren Janne Rosell från Tranås.

Helt naturligt står det sig att fråga: Hur känns det Claes så här efter tävlingarnas slut?

— Det känns bara fint.

Hur har du "firat" kvällen?

— Det har blivit ganska lugnt får jag säga. Jag har följt upp det hela i TV på kvällen och i stort sett bara kopplat av.

Har SM-veckan varit påfrestande?

— Givetvis tar det hårt både fysiskt och psykiskt att hålla på och tävla i fyra dagar. Men jag har inte märkt någon särskild reaktion på mig själv. Man har väl kanske bara levt med i framgångarna.

Du kom från Ingenstans och slog förra fjolärsfinalisten Ture Holmström redan i första omgången?

— Det stämmer och det gav mig "råg i ryggen". Ture sade till mig att om jag spelade så här skulle jag minst vinna två matcher till. Det blev flera!

Kvartsfinalen och semifinalen gick vägen för dig och det blev ett faktum att du skulle möta fjolärsvinnaren Janne Rosell i finalen. Hur kändes det?

— Det var jag aldrig orolig över. Av de som återstod till kvarten, så var får jag erkänna, att Janne var min önskemotståndare. De andra spelar lite mer underligt, men Janne hade tidigare visat sig lite "darrig".

Berätta om uppladdningen och finalen?

— Jag steg upp tidigt kl 7 på morgonen, då tävlingarna skulle börja redan kl 8.45. Någon timma före matchen var jag ute på banan och puttade lite.

— Nervös var jag inte direkt, då jag ansåg att jag hade allt att vinna och inget att förlora.

— Vi började ganska lika och låg jämnt med varandra ett bra tag. Janne drog ifrån lite i början men jag hämtade upp honom i mitten av finalen.

— Då kände jag att Janne började bli lite "chockad" av min upphämtning.

När förlorade du matchen?

— Kanske på det 19:e hållet. Jag lyfte klubban för slag och samtidigt kom det en barkbit på bladet, men jag kunde inte hålla inne slaget vilket gjorde att bollen for ut i periferin.

Jannes seger rättvis?

— Absolut rättvis. Janne puttar mycket bättre och har säkrare inspelningar än mig.

Vad gör du närmast efter din fina frammarsch i elit-golfen?

— Jag tar semester i tre veckor och vilar upp mig, slutar en glad och till röstens mycket lycklig SM-finalist Claes Lindholm. dahn.

Småländsk dominans i far- och son-golf

Philip och Anders Lindholm från Eksjö GK leder far- och son-mästerskapet efter första dagens tävlingar på Djurs-holmsbanan. På samma resultat ligger klubbkamraterna Einar och Hans Pilbrant och Örtegrens från lokalturneringen Växjö GK. Dessa tre par går ut i en avgörande treboll på onsdagen.

Slutsegern kan dock mycket väl gå smålänningarna ur händerna. Det var fått i täten på tisdagen, och ett av favoritparerna — Elis och Sune Werkell från Stockholms GK — ligger bara poängen efter ledande par.

Resultat: 1) Philip och Anders Lindholm, Eksjö GK, 27 poäng; 2) Urban och Peter Örtegren, Växjö GK, 27; 3) Einar och Hans Pilbrant, Eksjö GK, 27; 4) Bertil och Jan Ahren, Norrköpings GK; 5) Elis och Sune Werkell, Stockholms GK, 26; 6) Einar och Ken-

*

Boo Holmer ^{5/5 1967} segrare vid fina golftävlingar i Eksjö

Söndagen bjöd på fin golf i sen och sänkning av sin hep till 11.

härligt värväder. Den sista veckor sol och värme hade gjort go. Å Eksjöbanan och de i solen belägna greenerna lyste gröna. Det vattnades i munnen på inbitna golfare. Intresset för tävlingen var också stort med 36 ströande. Tävlingen gällde four-sol, där man spelar i par om två på en boll. Man slår alltså varannat slag.

Som vanligt kan man gott säga tog höghandicapparna vara på sin chans. Boo Holmer och Leif Karlsson segrade på goda 64 slag netto, men så är ju också 30-handicapparen Boo god för hep 20.

Det roligaste för dagen var emellertid att juniorerna Anders och Claes Lindholm gick 4 över par, vilket bådar gott för tävlingen i Göteborg i pingst. Ingegerd och Olle Carlo var också på alerten genom att gå in på 68 slag netto.

Resultat: 1) Boo Holmer/Leif Karlsson 64, 2) Ingegerd och Olle Carlo 68, 3) Anders och Claes Lindholm 69, 4) Jan Walett/Sven Carlsson 71, 5) Åkerblom/Åkerblom 71, 6) Hans och Britt-Marie Mah. 75, 7) Hans och Einar Pilbrant 77, 8) Lindholm/Wissinger 77 och 9) Lars och Hans Carlo 77.

I Majpokalen upprepade Boo Holmer viktorian från i söndags genom att även skaffa sig en in-teckning i denna "buckla". Han spelade trots bläst och kallt väder ner sig till hep 24, vilket är mycket duktigt av en nybörjare. Skall han bli Eksjös förste scratch-spelare? Enligt ordföranden Philip Lindholm har han verkligen goda förutsättningar att gå långt tack vare sitt lugna spel. Av övriga deltagare visade Anders Lindholm återigen stabil form genom att sänka sig till hep 3. Hans Pilbrant och Claes Lindholm, som båda har hep 2 följdes åt som sig bör till samma resultat.

Hans Ljungqvist såg länge ut att bli segrare av Majpokalen men fick nöja sig med seger i A-klas-

sen och sänkning av sin hep till 11.

Resultat: Klass A: 1) Hans Ljungqvist 2 m fr. 19, 2) Anders Lindholm 7 m fr. 19, 3) Hans Pilbrant 17:e hål, Claes Lindholm 17:e hål, 5) Jonas Ljungqvist 0,4 m fr. 17, 6) Ulf Löwenberg 1 m fr. 17, 7) Gösta Grönlund 4 m fr. 17, 8) Bertil Wissinger 70 m fr. 17, 9) C. E. Swensson 145 m fr. 17 och 10) Håkan Falk 195 m fr. 17.

Klass B: Boo Holmer 50 m fr. 20, 2) Ulf Lindström 15 m fr. 19, 3) Tore Petri 0,5 m fr. 18, 4) Curt Andersson 40 m fr. 18, 5) Rickard Åkerblom 0,75 m fr. 17, 6) John Stahle 250 m fr. 17, Bror Anell 250 m fr. 17 och 8) Björn Åkerblom 0,2 m fr. 16, Leif Karlsson 0,2 m fr. 16.

Eksjö golfklubbs mästerskap gynnades av vackert väder

Klubbmästarinnan Elsa Pettersson Klubbmästaren Claes Lindholm

Vädrets makter gynnade klubbmästerskapen i golf under söndagen. Det regnade friskt på sina ställen runt staden men bara några få droppar föll på golfbanan under den tid tävlingen varade. Precis när sista paret gått i mål kom störskurarna, vilket var rättvist för alla parter.

Tävlingen spelades som 36 håls slagtävling scratch för herrarna och 27 hål scratch för damerna. Efter första nio hålen delades ledningen mellan Jan Walett och Clas Lindholm med 35 slag, ett över par. På de andra nio hade emellertid Jan Walett en olycklig runda och föll tillbaka katastrofalt. Clas Lindholm höll dock stillen och gjorde andra nio hålen på 36 slag. Han var inte bäst på denna runda utan fick ge sig för Hans Pilbrant som gick på 35. Mellan dessa skulle striden stå.

I pausen ledde alltså Clas Lindholm efter 18 hål på 71 slag före Hans Pilbrant 73 och Jan Lindholm också 73 slag. Skulle Jan Lindholm bli gubben i lädan den här söndagen? Efter pausen höll emellertid Clas stillen och gick tredje varvet på 34 liksom Jan Lindholm. Hans Pilbrant hade 35 men bäst på denna

runda var Hans Stenberg som gick på två under par eller 32.

Så kom då de avgörande sista nio hålen. Där ledde Hans Pilbrant hela tävlingen efter 34 hål men råkade i svårigheter på 35:e hålet och gjorde varvet på 36. Clas Lindholm kunde trots att han hade 38 slag på sista nio hemföra den slutliga segern.

Vi kan också nämna Jan Lindholm, som hade otur på 35:e hålet och slog bort en boll. Annars hade säkert också han blandat sig med i striden om tätplaceringen.

I dammästerskapet segrade Elsa Pettersson på 142 slag före Britt Ljungqvist 143 och Birgit Lindholm 144. Som synes var striden hård mellan de tre låghandicappade damerna. I pausen ledde Britt Ljungqvist före Birgit Lindholm och Elsa Pettersson. Men Elsa Pettersson höll stillen och gjorde sista rundan på 46, medan däremot Britt Ljungqvist hade 39 liksom Birgit Lindholm.

Förutom klubbmästerskapet ägde också en tävling rum för övriga och där segrade Hans Mahkvist på 68 slag före Ingvar Karlsson 68 och N. G. Vidfeldt på 73 slag.

B. W.

Eksjöjunior Anders Lindholm gjorde storsensation då golf-SM inleddes.

Eksjöjunior storsensation då SM i golf inleddes i Örebro

ÖREBRO (vår korr). SM i golf inleddes på torsdagen i Örebro i ett strålande väder. Det var definitivt inte favoriternas dag. För en av de största sensationerna svarade endast 18-åriga Anders Lindholm med hep -5 på hemmabana. På förmiddagen tog han sig orådet före att slå ut seedade Lennart Leinborn på 19:e hålet efter en formidabel 7 meters putt. Han fortsatte sedan med att vinna komfortabelt över fjolårets JSM-tvåa Ulf Sundberg från Karlstad med 2-0.

Från de större fallen kan vi vi-

dare nämna G. A. Bielke som fick stryk av Göran Stenport med 3-2.

Fjolårsmästaren Johan Jöhncke tillhörde även dem som fick se sig utslagna i första matchen. Det var klubbkamraten Bosse Sallnäs som svarade för den prestationen.

Unge örebroaren Lennart Heidenberg hörde också till dem som drog uppmärksamheten till sig. I första omgången besegrade han Claes Lindholm från Eksjö efter en spännande match som avgjordes på 19:e hålet. På eftermiddagen mötte han Hasse Hedjersson, Lidingö, som förra året var uppe

i finalen och besegrades av Johan Jöhncke.

Vad övriga eksjöspelare beträffar så gick Hans Pihlbrandt vidare till 3:e omgången. Han vann på walk over i första matchen mot Bengt Nilsson och slog i den andra Bengt Larsson med 3-2.

Jan Kampf, Eksjö, blev däremot utslagen med 5-3 i första matchen av Tore Svensson.

På damsidan hade de flesta med undantag av Cecilia Perslow, Örebro, på papperet lätta matcher. Cecilia mötte Ann-Katrin Svensson från Halmstad och vann efter en hård match med 4-2.

Tranåsdominans i golf-DM Jan Rosell vann dubbelt

Smålands DM i Golf, individuellt och i lag, avgjordes under veckohelgen på Tranås golfklubbs banor i Norraby. juniorklassen hade samlat 11 deltagare och seniorklassen 30. Tävlingen spelades som slagtävling över 36 hål och gynnades under lördagen och söndagsförmiddagen av goda väderleksförhållanden. Under söndagens senare del störces dock tävlingen avsevärt av det ihållande regnet.

Jan Rosell vann dubbelt, både stora DM på söndagen och junior-DM på lördagen samt satte dessutom nytt banrekord vid lördagstävlingen. Vid junior-DM var Rosell totalt överlägsen och vann med 9 slag fö-

re närmaste man, Lars Björneman, Kalmar, medan han vid söndagstävlingen fick betydligt hårdare motstånd. Efter 27 hål låg han på fjärde plats, men genom en imponerande slutrond på 34 slag säkrade han segern.

Resultat: Junior-DM: 1) Jan Rosell, Tranås, 139, 2) Lars Björneman, Kalmar, 148, 3) Sven-Göran Frank, Tranås, 155, 4) Claes Lindholm, Eksjö, 156, 5) Anders Lindholm, Eksjö, 159, 6) Per-Olof Axén, Tranås, 163.

Lagtävlingen vanns av Tranås genom Rosell, Frank och Axén, 457.

DM herrar: 1) Jan Rosell, Tranås, 146, 2) Gert Nyström, Kalmar, 148, 3) Jan Walett, Eksjö, 148, 3) Lars Björneman, Kalmar, 149, 5) Anders

Lindholm, Eksjö, 152, 6) Sven-Erik Widmalm, Tranås, 152, 7) Claes Lindholm, Eksjö, 152, 8) A. Boqvist, Jönköping, 154, 9) Jan Westfeldt, Jönköping, 158, 10) Hans Pilbrant, Eksjö, 159, 11) T. Andersson, Jönköping, 159, 12) Jan Kant, Eksjö, 159, 13) L. Karlsson, Jönköping, 160, 14) E. Dyberg, Jönköping, 163, 15) Lennart Andersson, Tranås, 164.

I lagtävlingen segrade Eksjö GK genom J. Walett, A. Lindholm, C. Lindholm, 452, med Kalmar på andra plats genom G. Nyström, L. Björneman och T. Jonsson samt på tredje plats Tranås genom J. Rosell, S.-E. Widmalm och L. Andersson, 462.

1968 15 Aug.

Spännande klubbmästerskap med sensationer i eksjögolf

Elsa Petersson upprepade sin fjol-
årstriumf genom att även i år bli
mästarinna. Efter en halvdarrig bör-
jan genomförde hon de två sista run-
dorna på ett charmant sätt. Hennes
värsta konkurrent för dagen, Gun-
vor Andersson, höll inte distansen
ut utan fick se sig slagen med 2 slag
på de 27 hålen. De båda spelarna
etablerade en hård strid ända in i
det sista. Karin Ljungkvist gjorde
en god insats men lyckades inte
denna gång.

I herrarnas tävling inträffade den
"sensationen" att Anders Lindholm
elegant spelade hem segern mitt
framför näsan på favoriterna. Det
spel Anders visade lovar gott inför
SISM i Falsterbo denna vecka.

Om inte Hans Pilbrant puttade så
svagt denna söndag hade segern sä-
kert varit hans men det ville sig
inte. Bollen ville inte i koppen.

En annan positiv överraskning var
att Kurt Carlsson kom på tredje
plats slående Claes Lindholm, som
räkade ut för svårigheter på de sista
9 hålen.

De övriga låghandicapparna Jan
Walett, Jan Lindholm, Lars Carlo
och Ulf Löwenberg kom in på för
dem dåliga resultat.

Resultat: Damer: 1) Elsa Peters-
son 139, 2) Gunvor Andersson 141,
3) Karin Ljungkvist 143, 4) Britt
Ljungkvist 148.

Herrar: 1) Anders Lindholm 145,
2) Hans Pilbrant 146, 3) Kurt Carls-
son 149, 4) Claes Lindholm 150.

Golfklubben står enhälligt bakom önskemål om en bana på Skedhult

Det bör anläggas en golfbana på Skedhult. Eksjö golfklubbs årsmöte på fredagen uttalade sig enhälligt i princip att man skall ta för en bana på Skedhult. Till årsmötet hade inbjudits kommunalrådet Charles Liderfelt och den ekonomiska kalkyl som han efterlyste för det läge som nu gäller kan väntas rätt snart. Snarast möjligt skall golfklubben skedhultskommitté skicka ut en ekonomisk redogörelse till medlemmarna.

Golfklubbens ordförande Jonas Ljungkvist fann det naturligt att kommunalpolitikerna innan de går till beslut vill ha garantier för att projektet verkligen förs i hamn. Sedan fick klubbordföranden Philip Lindholm beslutat att dra tillbaka sitt löfte om ett bidrag till anläggningskostnaden med 125.000 kr kommer det att ställas större krav på ekonomiska insatser och arbetsinsatser för skedhultsprojektet, sade ordföranden.

Men det råder inte någon tvekan om golfklubbens målsättning: Man är beredd att satsa på Skedhult. Något annat alternativ finns inte all en avveckling av verksamheten i Eksjö, menade några talare. Den nuvarande banan kommer att naggas i kanten.

Och det finns ett starkt behov

av en ny, stor bana. Man har betydande svårigheter att kunna ta emot alla spelare på den nuvarande 9-hålsbanan. Problemen som finns att bereda alla intresserade plats upptog en obetydlig del av årsmötesdiskussionen.

De siffror och den verksamhet som redovisades imponerade på kommunalrådet Liderfelt.

Med de förändrade ekonomiska förutsättningar som nu gäller sade kommunalrådet att det kanske kan finnas fullmäktige som ändrar uppfattning. Han uttalade nu en förhoppning att kommunstyrelsen innan den på nytt lägger fram ärendet i fullmäktige (förmodligen på marssammanträdet) får en ny ekonomisk redogörelse.

K J Markström inledde diskussionen i skedhultsfrågan med att redogöra för en del egna erfarenheter som kommunalman från ärendets handläggning. Han framhöll herr Carl Lawenhaupts och Olof Anderssons betydelse för frågan. Markström ansåg att klubben borde besluta om ett uttalande för att i pressen få ett tillrättaliggande av Philip Lindholms roll.

Det behövs inte, replikerade Lindholm. Jag försvarar mig själv. Från det gångna årets verksamhet kan nämnas, att golfklubben

huvudsakligen genom frivilliginsatser byggde om klubbhuset och byggde nytt omklädningsrum och vaggnod vid golfbanan.

Som tränare fungerade Malcolm McLeod. Klubbmästare blev: seniorer Claes Lindholm, yngre oldboys Jan Walett, äldre oldboys Carl-Birger Swensson, damer Britt-Marie Malmqvist.

Golfklubbens styrelse består för 1972 av Jonas Ljungkvist, ordförande, kvarstående ledamöterna Bertil Wissinger, Bengt Westling, Hans Pilbrant samt Bertil Mohlin, Hans Malmqvist och Sigvard Lindén, nyvalda.

Adjungerad ledamot i styrelsen från damkommittén är Karen Wennerberg. Revisorerna Andreas Nielsen och N G Widfeldt omvaldes.

I damkommittén ingår Birgitta Widfeldt, Elsa Petersson, Karin Ljungkvist, Karen Wennerberg, Gunvor Andersson och Anita Mohlin.

Skedhultskommittén består av eksjöborna Philip Lindholm, Bertil Wissinger och Arne Pettersson, nässjöborna Jonas Ljungkvist, N G Widfeldt och Håkan Falk samt vetlandaborna K E Ekselius, Bertil Rymond och Folke Olsson.

Golfbanan på Skedhult än en gång

Eksjö drätselkammars uttalande beträffande en eventuell golfbana på Skedhult har (hittills) givit anledning till två nya uttalanden på denna insändarsida.

Det är beklagligt att normala informationskontakter mellan "allmänheten" och "de folkvalda" fungerar så dåligt att insändarskrifter ibland förleds till ofullständigt underbyggda inlägg.

Om signaturen "Är det bara bollen som är rund" haft kännedom dels om innehållet i utredningen "Fritidsmark 70" (refererad bl a i denna tidning) dels om att fritidsnämnden ännu icke tagit ställning till golfklubben's nya förslag, hade kanske spydigheterna mot nämnden kunnat sparas in.

Fru Sally Johnsson har ånyo lyft stridsyxan och svingar den som vanligt med styrka och slagfärdighet. Något bemötande ser jag mig ej ha anledning komma med. Fritidsnämndens och min syn har ju många gånger tidigare redovi-

sats. Ett exemplar av vår utredning har jag dock tagit mig friheten be konsumenten översända till fru Johnsson. Hoppas den innehåller något av intresse.

Tyvärr, har vi i avsaknad av namn och adresser, inte möjlighet ge anonyma tyckare samma service.

Alla intresserade är dock välkomna att ta del både av själva utredningen och det kompletta kartmaterialet på fritidsförvaltningens expedition, Regementsgatan 14.

1970 Carl Lewenhaupt.

Skedhult igen: Vad säger partierna?

Det är inte bara en golfbana som anläggas på Skedhult. Där finns plats för många andra aktiviteter, som skulle göra gården till ett attraktivt fritidsområde för Eksjö kommun. Om en 18-håls golfbana anläggs så tjänar kommunen på det.

1) Många människor utifrån skulle fara dit och därvid också gynna affärslivet i Eksjö.

2) Eventuella stortävlingar skulle ge PR.

D L (Mariannelund)

Då man lyssnar till eksjödebatten om Skedhult och andra frågor i kommunalpolitiken får man lätt den uppfattningen, att majoriteten av väljarna har en mening och majoriteten av de valda representanterna en annan. Skulle det inte vara lämpligt, att de olika politiska organisationerna var för sig finge ut sin och att de valda representanterna sedan röstade enligt väljarnas önskan?

Om de olika partiernas ställnings-

tagande sedan offentliggjordes skulle det ju vara en värdefull tillgång för de icke politiskt organiserade väljarna vid ett kommande val.

Någon vägledning har man väl redan genom de olika organisationernas villighet att ta reda på väljarnas önskan.

G S (Eksjö)

Ny golfbana med 18 hål.

Under senare hälften av 60-talet började klubben se sig om efter mark att bygga en 18-hålsbana, då möjligheten att bygga ut befintlig bana ej var möjlig.

Kommunens köp av Skedhult.

Detta köp blev en följetong i både press och kommunstyrelsen. Framför allt var det Sally Jonsson, som med sina ständiga överklaganden försökte stoppa köpet.

Insändarstormen var unik och varade länge i media.

Om detta kan du läsa i bifogade urklipp från den här tiden.

Eksjö Golfklubb får arrendera mark.

När köpet sedan var klart kom den andra mediastormen då Eksjö golfklubb var intresserad av att få arrendera mark ca 50 ha för byggande av en 18-håls golfbana i närheten av herrgården ner mot Nässjövägen .

Många synpunkter på "rikemanssport" mm förekom på Smålands-Tidningens insändarsidor.

Eksjö kommun presenterade så hösten 1972 en helhetslösning för Skedhult som innebar att golfklubben skulle få arrendera mark samt att Jönköpings läns Jaktvårdsförening skulle få arrendera huvudbyggnaden samt vissa andra byggnader.

Golfbanehistorik Skedhult.

Första gången det blev tal om att bygga en ny golfbana var, när Vägmyndigheterna på 50-talet planerade att lägga om väg 32. Klubben hade då inga lämpliga alternativ, som skulle kunna tillfredsställa golfspelarna i de olika bostadsorterna .

Man beslutade då att bibehålla den gamla banan med vissa ändringar. Dessa påbörjades men slutfördes aldrig, beroende på att planeringen att påbörja vägomläggningen sköts mer och mer på framtiden. Detta var för golfklubben ett lyckligt beslut, då det sedan skapades ett tillfälle, som man ej räknat med nämligen att Eksjö stad inköpte Skedhults gård.

Skedhult var geografiskt mycket väl beläget och blev genast ett huvudalternativ.

Vissa krafter ville placera golfbanan på Rödjenäs gård och undersökningar gjordes också. Självfallet var anläggningskostnaden avgörande och det stod ganska snart klart att Skedhult var det bästa alternativet och skulle innebära de lägsta anläggningskostnaderna.

Många sammanträden och skrivelser mellan å ena sidan Eksjö stad och å andra sidan golfklubben växlades under de följande åren. Det skulle bli svårt att relatera allt som skedde och hur lång tid och hur många gånger detta ärende gick i remiss till de olika myndigheterna, Byggnadsnämnden, Fritidsnämnden, Hälsovårdsnämnden, Naturvårdsverket, Elverket och Gatukontoret, innan ärendet slutligen fastställdes i Kommunstyrelsen vilket innebar att klubben fick arrendera en viss del av Skedhults gård.

För golfklubben var detta ett avgörande beslut och nu kunde vi starta planeringen av den nya golfbanan starta.

Först anlitas en golfarkitekt, Douglas Braiser, som då bodde i Åtvidaberg.

Han fick direktiven att inget hål fick korsa infartsvägen till Skedhult. Förvåningen var stor när hans förslag visade sig ha fyra hål, som korsade infartsvägen. Förslaget förkastades och istället vände vände sig klubben till Anders Amilon i Helsingborg, som kom med ett betydligt mer tilltalande förslag, som med vissa justeringar blev den layout klubben byggde efter.

I oktober 1972 beslutades vid ett extra klubbmöte att den nya golfbanan skulle byggas. Detta var för Eksjö GK ett historiskt beslut som visade sig mycket klokt.

En Byggnadskommitté tillsattes bestående av Sigvard Lindén, Bertil Mohlin, Sigurd Wenneberg, Bertil Wissinger och Philip Lindholm med den sist nämnde som ordförande.

Ett visst förarbete hade gjorts innan årsmötet februari 1973 bl a hade Värnamo Golfklubb kontaktats. Värnamo hade nämligen året innan byggt ut sin 9-hålsbana till 18 hål.

Bertil W och Philip L tog kontakt med ordf. i Vmo GK:s Byggnadskommitté Arne Oscarsson och fick av honom värdefulla tips om hur de hade gått tillväga. Kontakt togs också med Bent Jensen, som på ett utomordentligt sätt anlagt deras sista 9 hål.

Efter årsmötet kontaktade Byggnadskommittén Bent Jensen för ett möte, där Byggnadskommittén beslutade att anställa honom som byggledare och ansvarig för de arbeten, som måste ske för att få golfbanan färdigställd.

Hur skulle Klubben klara denna ekonomiska storsatsning? Olika alternativ diskuterades och efter mycket möda och bekymmer bestämdes till slut, att vi skulle gå ut till medlemmarna med ett erbjudande att låna golfklubben pengar vilket skulle medföra en viss reducering av årsavgiften. Detta erbjudande resulterade i att

Golfklubben fick in 225 000 kr.

För att få tackning för övriga kostnader gjordes en viss upplåning från industrier i Nässjö, Vetlanda och Eksjö.

Anläggningskostnaderna var beräknade till ca 500 000 kr.

Byggnadskommittén gick en mycket intressant tid till mötes. Banan såg mer och mer ut som en golfbana. Bent Jensens kunnande och hans erfarenhet tillsammans med hans sätt att driva arbetet var imponerande.

Byggnadskommittén hade många möten och träffades ute på banan för att diskutera de problem, som uppstod under resans gång.

Löpande utgifter kontrollerades mycket noga för att kalkylen på 500 000 kr ej skulle överskridas. Det var många utgiftsposter, som ingick i den slutliga kostnaden bl a bevattningsanläggningen, gräsfrö, gödning mm.

Efter påbörjandet, som skedde i slutet av mars tog klubben under sommaren itu med finjusteringar finjusteringen av bl a greener. Medlemmarna ställde upp genom att kratta samtliga greener, vilka också såddes. Detta kunde vi göra oberoende av vädret då bevattningsanläggningen var klar.

Under hösten 1973 såddes fairways med gott resultat.

Efter vintern 1973-74 visade sig banan vara i ganska bra skick men en viss hjälpsådd på fairway var nödvändig.

Under 1974 förekom inget spel utan den nyanställda greenkeepern på banan Sven Ring hade fullt upp med att klippa greener och fairways medan hans far Axel Ring skötte den gamla banan.

Under våren 1974 tillsattes hålvärdar på respektive hål som skulle ansvara för stensplockning och ordna till bunkrarna. På helger anlätades också skolelever för stensplockning.

Under hösten mättes banan optiskt till ca 5900 m från gul tee.

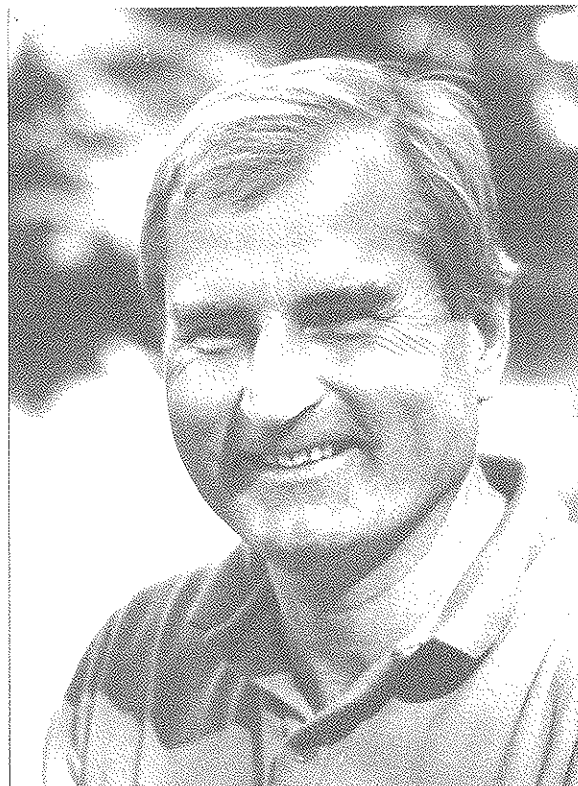
Man beslutade om en dags provspel. Ragnar Björk, ledamot i SGF:s styrelse och ordförande i Jönköpings GK var inbjuden och blev mycket imponerad av banans layout samt greener och tees.

Något mer spel blev det ej under hösten 1974 pga mycket dåligt väder med mycket nederbörd.

Våren 1975 togs banan i bruk!

Philip Lindholm ordförande i klubben 1956-1969. Philip var en hängiven golfare och en framskyndare av byggnationen av en ny golfbana med 18 hål på Skedhult.

Bertil Wissinger sekreterare i klubben 1966-1989. Hade förmånen att ha varit delaktig i klubbens utveckling samt att tillsammans med Philip m fl ha byggt Skedhults golfbana samt byggnationen av nuvarande klubbhus i början av 1980-talet.

Förvärvet av Skedhult går in i sitt avgörande skede

Herr redaktör!

Jägmästare H. Berling har i insändare upplyst, att hans och kollegan E. Rydbeck's tidigare arealuppgift beträffande Skedhult inte var helt korrekt. Efter korrigeringsvisar det sig, att priset pr hektar är 4.947 kr medan medelpriset för jämförelsegårdarna stannar på 2.320 kr. Jag har i min föregående insändare påstått, att priset är mer än 100 proc högre än marknadsmässiga priser, en slutsats som står sig även efter senaste arealuppgift.

I Smålands-Tidningen den 12 jan i år redovisar drätselchefen, att Eksjö under år 1967 gjort 15 fastighetsköp för sammanlagt 2,9 milj. kr. Här i inlämnades då Persö och Skedhult. "För ommande är beräknar staden att om samma källa göra markköp för 1 milj. per år". Hur många år väntar detta bör fortgå nämnas inte. Med den inställning våra styresmän ekklarerat kanske man bör ställa in på så där 8-10 år.

Vid senaste sammanträde i samarbetsnämnden lär följande ha inträffat.

Herr Redaktör!

Undertecknad har beretts tillfälle att svara på ovanstående insändare skriven av fru Sally Johnsson.

Beträffande samarbetsnämndens handläggning av frågan om Skedhultsköpet kan kort konstateras att eftersom köpet överklagades, fanns ingen anledning för samarbetsnämnden att nu taga ställning i lånefrågan. Fru Sally Johnsson påstår att jag i samarbetsnämnden skulle ha sagt att Skedhultsköpet skall igenom på ett eller annat sätt. Detta är fel. Vad jag sagt i samarbetsnämnden är att om frågan på nytt underställs stadsfullmäktige tror jag att köpet kommer att gå igenom. Det tror jag fortfarande, därför att det är till fördel för staden att äga detta stora markområde, sedan vi till kronan försålt ett ungefär lika stort område för 1,4 milj.

Beträffande stadens ytterligare markköp i framtiden vill jag konstatera att budgetberedningens förslag om att avsätta 1 miljon om året under fem år är riktigt. Fråga är nu inte 1 miljon om året är i underkant, önskvärt vore att vi kunde köpa ännu mera.

Eksjö den 19/2 1968.

Olof Andersson.

fat. Man var eniga om alla investeringar som diskuterades, men när det blev fråga om Skedhultsköpet godkändes inte detta av grannkommunernas ledamöter. Ärendet bordlades. Hr Olle Andersson skulle då diktatoriskt ha slungat ut, att köpet skall igenom på ett eller annat sätt. Dålig upptakt till samarbetet i den blivande storkommunen, tyckes det mig. Man skall dock inte lita på hörsägen och ingen skall dömas ohörd, varför jag uppmanar hr Andersson att dementera ovanstående, om det är oriktigt.

Anmärkningen mot handläggningen i stadsfullmäktige kvarstår bl a därför att arealstorleken aldrig nämnades. Utgångspunkten vid bedömning av värdet på landbruksfastigheter är annars alltid priset pr hektar, men stadsfullmäktige visste alltså inte vilket detta var och frågade tydligen inte heller efter det. Om man nu är så övertygad om, att köpet är en god affär och bör komma till stånd, varför redovisas inte skälen? Någon har påstått, att de bör vara hemliga. Så mycket bör väl ändå kunna avslöjas, som hur den ekonomiska ställningen blir: vilken kostnad låneräntorna kommer att dra, hur stor förlusten blir för att under minst fem år driva kursgårdarna åt säljaren, hur stor den årliga avkastningen av skogen kan tänkas bli. Och nog kunde man väl ge sig tid till att göra upp om priset på de inventarier, som staden skall köpa, innan gårdsköpet avgörs. Om inte frestas man att ge dem rätt, som tycker att affären är upplagd som en överrumpning. I den situation, som nu uppstått genom överklagandet av decemberbeslutet, bör det inte vara så överhängande bråttom längre. Det viktigaste just nu är att åtminstone invänta samarbetsnämndens ställningstagande till affären. Utan dess godkännande torde det, efter vad jag tagit reda på, vara definitivt stängt för staden att få upplåna erforderligt kapital.

Om stadsfullmäktige på torsdag driver igenom köpet och samarbetsnämnden därefter icke ger sitt godkännande, vad gör man då? I köpekontraktet finns inget förbehåll om återgång, om staden skulle vägras lånemöjligheter.

För närvarande finns det två utvägar: bordläggning eller avstående från köpet. Eller finns de tre: kontantbetalning?

Sally Johnsson.

Många obesvarade frågor angående Skedhult

Herr Redaktör

I intervjuer och insändare i denna tidning har man efterlyst skattebetalarnas åsikt angående stadens ev. förvärv av Skedhult. Eftersom ärendet avgörs inom de närmaste dagarna är det hög tid att efterkomma uppmärksamheten.

Den allmänna meningen är, att köpet bör komma till stånd.

Av alla med vilka undertecknad diskuterat frågan har endast 3 personer uttalat sig för köpet, alla andra var emot. Märkligt nog var de 3 jämsägarna stadsfullmäktigedamöter. Märkligt var också, att 2 av dessa ansåg köpesumman ca 300 000 kr för hög. Ändock skedde köpet utan att någon reserverade sig.

Till försvar för köpet framhålls i allmänna ordalag önskvärdheten av markförvärv, men varför just Skedhult skulle förvärfas har man inte kunnat motivera. I en fråga av så stor ekonomisk räckvidd som denna hade det varit rimligt att våra valda förtroendemän inom resp partier klart redogjort för saken och inhämtat sina väljares inställning. De är väl inte dumma alla, som inte sitter i styrelser och nämnder.

Sakkunniga som tagit till orda i denna tidning, hr Rydbeck och Berling, avråder bestämt och betecknar stadsfullmäktiges nu överklagade beslut som ett panikköp. Av deras uttalande framgår att inköpspriset per hektar är mer än 100 procent högre än marknadsmässiga priser för likvärdiga gårdar inom Södermanlands, Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län. Enligt deras utredning är det oklart hur stor arealen är på Skedhult. I senaste fastighetstaxeringen påstås arealen vara upptagen till 262 hektar medan Hushållningssällskapets årsberättelse anger 294. Är det verkligen möjligt, att stadsfullmäktige i första omgången avgjorde denna 1 1/2-miljons affär utan att ens exakt veta, hur stor gården är? Skillnaden mellan uppgifterna — 32 (32) hektar — motsvarar ungefär hela Persöns areal. Förmodligen hade väl jägmästare Bexell i den utredning han verksamt tagit reda på och redovisat arealstorleken, men denna redovisning ställdes inte till stadsfullmäktiges förfogande. Är jag rätt underderrättad, lästes endast brottstycken upp ur denna och då i samband med att man i fullmäktige begärde någon upplysning. Diskuterades aldrig gårdens storlek? Om inte, undrar man om det är försvarligt att handskas med skattemedel hur vårdslöst som helst.

Eksjö behöver och bör naturligtvis förvärva mark men förvärven skall gagna staden och inte bli till belastning. Visserligen har staden sålt mark till kronan, varför sådana nya realvärden även av den anledningen är motiverade men det får inte ske till helt orealistiska kostnader och inte omfatta områden som inte inom överskådlig tid om än någonsin kan nyttiggöras. Av den från kronan uppburna likviden har efter vad jag inhämtat största delen redan tagits i anspråk för andra ändamål än kompensationsköp, varför ett förvärv av Skedhult måste finansieras genom skuldsättning. Att det finns andra

städer, som är lika hårt skuldbelastade eller hårdare, är inget försvar för oss. Jag trodde inte ordstävets "när far super är det rätt" är gångbart nummer. Det måste vara oklokt att på lösa grunder öka våra skulder till så höga belopp att vi efter vad stadens myndigheter uppger, år 1970 kommer att enbart i räntor få erlägga 4 kr pr skattekrona = mer än 28 procent av hela nuvarande kommunalskatten. Skatterna i Sverige har nu nått en sådan höjd att de är verkligt betungande för alla, även för små inkomstagare, varför vi har rätt fordra sparsamhet. I Eksjö har vi de senaste åren gjort stora ansträngningar för att locka hit industrier, små enskilda företagare och privatpersoner. Då borde vi i linje härmed söka hålla skatterna nere. Vi ligger redan i toppskiktet bland rikets städer och kan genom felinvesteringar (Skedhult kan ju få efterföljare) komma att öka ytterligare. Det skulle inte behöva sägas, att inget så motverkar inflyttning till en ort som hög kommunal skatt.

Av köpets tillskyndare påstås stadens ekonomi vara god — om det nu vore så lyckligt är det inget försvar för slöseri och när nu finanserna faktiskt inte är goda, efterlyser vi skattebetalare återhållsamhet. Stadens tidigare försummelser beträffande markförvärv är heller inget försvar för vilka markförvärv som helst nu i yrket nit. Ösökt rinner in i minnet historien om gumman, som glömt att lägga jäst i degen och därför slängde jästen efter in i iggen. Att vi har vattentäkt i Norra Vixen är lika litet som gårdens skönhet och lämplighet som strövmråde skäl för förvärv; motsatsen har hävdats. Vattentäkten skyddas utan att staden behöver äga stränderna; vore så icke fallet skulle vi väl inte köpa endast Skedhult utan alla gårdar runt sjön. Beträffande strövmråde och rätten att plocka vilka blommor, bär och svamp vet alla att ingen markägare kan förhindra detta; av den anledningen behöver ingen köpa någon gård.

Att Hushållningssällskapet avverkat mycken skog under de år det samma ägt Skedhult är allom bekant. Om återplantering skett i erforderlig omfattning lär vara diskutabelt. En skogspost omfattande 622 träd och 400 kbm förbehålles miljären den bästa rotposten av kvarvarande skog, sägs det.

Mom 14 i köpekontraktet bör delges skattebetalarna. Jag citerar: "Staden förbinder sig att under minst fem år driva kursgården på ungefär nuvarande sätt. Sällskapet medges rätt att i erforderlig omfattning disponera kursgården mot en årlig avgift av 5000 kronor. För servering debiteras självkostnadspris (kostnader för råvaror, tillredning och servering). Hushållningssällskapet åger rätt att i sin tur upplåta kursgården för lantbrukarnas kursverksamhet och att härför uppbära lokalhyra. Staden förbinder sig att övertaga inventarier i kursgården mot ersättning. För värdering av inventarierna utser Eksjö stad och hushållningssällskapet vardera en värderingsman. Dessa utser i sin tur opartisk värderingsman. Tillsammans fastställer värderingsmännen sedan det värde på inventarierna, som skall ligga till grund för överlåtelsen av dessa". (slut på citatet)

Vad innebär dessa åtaganden? Skall staden anställa några personer för eldning, städning och allmän tillsyn, vilka därjämte kan vara tillgängliga då hjälp behövs till matlagning och servering och för detta erhålla 5000 kronor per år inklusive hyra. I mening en märklig uppgörelse i så fall. Och vilka inventarier skall staden lösa? Dessa borde ha redovisats i en förteckning och värderingen borde skett före köpets avgörande. Kanhända var det så brådskande att driva igenom köpet, att man inte hann med detta. Om man försvaret det hela med att ett förlustbringande hyresbelopp, några hundratusen kronor mer eller mindre att förränta och några tusental kronor mer eller mindre som ersättning för inventarier som staden sannolikt saknar ansvaret för och slutligen ovisshet om gårdens verkliga areal är bagateller för en stad, då rimmar det dåligt med de nedbantade bidrag som ideella föreningar får och att man inte har råd satsa något vidare på bussförbindelser inom staden, som vore till bätnad inte minst för våra gamla och inte på bussförbindelser med grannkommuner som kan bibehålla vår stad som centrum i så stort omnejd som möjligt. När det gäller att bygga idrottshus och ordna museiutrymme för Engströmsdonationen, då har man inte haft råd och då har frågorna ålats i årtal, men när frågan blir om förvärv av en avlägsen belägen gård, som vi förmodligen inte kan få användning för, då går det rask undan både att besluta och skaffa fram miljonbelopp.

Man har inte glömt de felinvesteringar staden gjort under senare år och inte de misslyckade underhandlingar som förts med industrier, som var intresserade av etablering här. Köpet av Högefälle undgick vi med nöd och näppe tack vare ingripande av jägmästarna Rydbeck och Berling. Det bore klokt ta deras råd adnotat även beträffande Skedhult.

Ärade stadsfullmäktigedamöter! Avgör inte denna fråga brådstörtat och om ni bestämmer er för köpet en gång till, så fordrar många med mig en klar redogörelse för skälen och en hållbar kalkyl över finansieringen och räntabiliteten.

Till sist: frågan borde kunna skära igenom partilinjerna och avgöras utan politiska aspekter och den bör avgöras utan prestigeskäl.

Eksjö 1 februari 1968.

Sally Johnsson.

Skedhultsförvärvet — En ekonomisk analys

"Viktigt är också enligt vår mening, att skattebetalarna talar om för sina förtroendevalda, hur man vill att de skall handla i denna affär." Så lyder avslutningen på den i Eder årade tidning av den 17 dennes relaterade intervju med ett par av de inom fullmäktige tyvärr få motståndarna till det fatala Skedhultsköpet. I anslutning till denna appell må det tilläutas undertryckta i egenakap av skattebetalare att anförda följande till ytterligare belysning och ventilering av Skedhultsaffären.

I likhet med vad opponenterarna velat hävda, måste det få anses utesluttat att marken inom överskådlig tid kan komma till användning för bostadsbyggnad. Vid detta förhållande bör egendomens värde (försäljningspris) hänföra sig till de värden, som ligga i avkastning av skog och jord och erforderligt byggnadsbestånd.

Enligt senaste fastighetstaxering (1964) innehöll egendomen (inclusive tillhörande torp) följande arealer och virkesförråd:

Inägor (åker, tomt, beten)	48 har (19 %)
Skogsmark	204 " (78 %)
Impediment	9 " (3 %)

Summa 262 har

Virkesförråd:	
barrskog	23.500 m ³ sk
lövskog	3.050 "

Summa 26.550 m³sk
eller 130 m³sk/har (prod.)

(Enligt Hushållningssällskapets årsberättelse skulle totalarealen vara 294 har och virkesförrådet från januari 1956 ha sjunkit från 30.950 till 27.700 m³sk i december 1963.)

Taxeringsvärde 440.400 kr, varav 136.000 kr hänföra sig till jordbruket inclusive byggnader.

Det av staden godtagna inköpspriset är som känt 1.500.000 kr, vilket sålunda svarar emot 5.750 kr/har (totalt). Motsvarande siffra enligt Hushållningssällskapets arealuppgift 5.100 kr.

Som jämförelse vad beträffar markinköp må nämnas följande från offentlig statistik hämtade uppgifter över av domänverket under år 1866 inom Södermanlands, Östergötlands, Mjälbyns och Kalmar län genomförda köp. För inalles 21 fastigheter om 3.585 har (varav 6 % inägor, 61 % prod. skogsmark och 15 % impediment) betalade sig inköpspriset till totalt 2.315.000 kr, varav 2.230 kr/har (totalt) eller mindre än hälften av det pris per har staden godtagit.

Ytterligare en jämförelse av ett intressant kan förtjäna nämnas, nämligen det av Skedhultsfullmäktige godkända köpet av skogsfastigheten Röstorp i Pearne socken om 1.375 har, varav 1472 har prod. skogsmark och ett vid försäljningsfallet uppskattat virkesförråd av 120.000 m³sk eller 102 m³sk/har prod. Försäljningspriset utgjorde 2.800.000 kr, svarande närmast mot 2.000 kr/har (totalt).

Av förestående jämförelsematerial, vilket hänför sig till beräknade avkastningsvärden och skogsmarker av genomsnittligt väl så goda boniteter som Skedhult kan uppvisa, torde utan vidare kommentarer framgå, att de av staden godtagna inköpspriset för Skedhult ligger alldeles för högt och att detta

köp ej minst med hänsyn till stadens skattetyngda läge och andra verkligt angelägna investeringar för allmännyttiga ändamål måste få anses som en för staden synnerligen dålig affär.

Slutligen må framhållas — som tidigare funnits anledning göra — att det är nödvändigt, att staden, som har stort ansvar för samhällsbyggnad och bostadsförsörjningen, ej försätter möjligheterna till förvärv av erforderlig och lämplig mark utan söker föra en aktiv markpolitik, dock med tillbörligt hänsynstagande till rimliga och realistiska värden och förefintliga ekonomiska resurser.

Eksjö den 18 januari 1968.

Eric A. Rydbeck, Harald Berling.

Flera insändare!!!!

Skedhult och pensionärsbostäder

I fru Johnssons insändare beskylld jag offentligt för att vara motståndare till uppförande av pensionärsbostäder i Eksjö.

Innan ett sådant angrepp görs, bör rimligtvis vederbörande ha satt sig in i rätta förhållanden, vilket tydligen inte fru Johnsson gjort. Som företagsledare är jag mycket mån om att Eksjö stad uppför så många bostäder som möjligt. Jag har icke vid något tillfälle sett emot uppförandet av pensionärsbostäder.

Det förhåller sig så att Eksjö stad har blivit tilldelad en viss byggnadskvot och den skall fördelas på olika kategorier, vilket också har skett. Självfallet kan det ha hänt att icke alla önskemål blivit tillgodosedda.

När det gäller den ekonomiska satsningen på Skedhults säteri, oavsett vilka anläggningar som kommer till stånd, så har jag fortfarande den uppfattningen att dessa investeringar bör bedömas i relation till alla övriga önskvärda eller nödvändiga investeringar inom Eksjö kommun.

Jag anser mig nog vid varje tillfälle ha tagit tillvara Eksjö stads intressen när det gäller det ekonomiska handlandet och kommer även i fortsättningen att göra detta, men självfallet måste man vara framsynst när det gäller Eksjö stads fortsatta utveckling.

Jag skulle slutligen gärna vilja ställa en fråga till fru Johnsson. Vad har fru Johnsson själv utträtt för Eksjö stad under alla dessa

Philip Lindholm
Eksjö

1970

Varför förtegs det i skedhultsfrågan?

I anslutning till den livliga debatt som de senaste dagarna förts i tidningen angående Skedhult ber jag få anförda följande.

När köpet av Skedhult blev aktuellt anlätade staden en jägmästare på Eksjö revir för värdering av egendomen. Enligt de upplysningar jag då fick av honom kom han, om jag minns rätt, till ett avkastningsvärde något under miljonen. Detta värde redovisades ej i debatten, då stadsfullmäktige bestöt om inköpet. Några tomtvärden kan man väl ej räkna med på grund av

avståndet till staden. Fullmäktige var dock ej eniga. Några få kloka män, däribland stadens "grand old man", talade förgäves mot köpet.

Några nämnvärda inkomster har väl staden ej haft från skogen. Beträffande skogsvärden återstår en hel del rätt kostsamma åtgärder, såsom plantering av gamla kalmarker och röjning av de forna betesmarkerna vid sjön.

Om arrendatorn körs bort från Skedhult kommer väl åkrarna vid Persö och Övrabo — som han nu brukar — att växa igen.

Harald Berling (Eksjö)

Ska Eksjö göra en sån felsatsning?

I morgon skall frågan angående Skedhults framtida användning avövas i Eksjö. Enligt de uttalanden som gjorts redan före beslutet är det redan klart: det blir golfbana och uthyrning till jaktvårdsföreningen.

Men det är flera städer i vårt land som har gjort felsatsningar av detta slag, t.ex. Sollefteå. I måndags Svenska Dagbladet stod följande att läsa:

"I Österfors i Långsele ligger den kommunala golfbanan på 18 hål och väntar på sommaren och "industrialgubbarna". Golfklubbens 50 medlemmar har under en treårsperiod fått sammanlagt 175 000 kr i kommunala bidrag.

SSU har lett demonstrationståg

mot banan och 1 121 kommuninvånare har skrivit på en protestlista mot projektet".

Detta bör begrundas av dem som skall fatta beslut i morgon. Det är ganska märkligt, att i det åsytade fallet deltog SSU. Var finns i Eksjö något uttalande från någon ungdomsorganisation eller motsvarande? De har inte på något sätt tagit ställning i denna fråga som i så stor omfattning berör Eksjös framtid och dess ungdom.

Man hoppas bara att förnuftet får råda och Skedhult försörjas. Det lär finnas köpare på nära håll, så sälj det innan golfbanan är ett faktum.

Eksjöbo som tror förnuftet
skall segra.

1970

Man undrar hur länge detta ska hålla på?

Eksjö stads markköp Realvärde enda säkra

1968

Stadens styrelse har genom sin-
rande den 13/1 på ett klar-
läggande sätt redovisat de motiv
som legat till grund för stadssty-
relsen och stadsfullmäktiges i de-
mokratisk ordning fattade beslut
om markköp 1967. Såväl stads-
styrelsen som stadsfullmäktiges
majoritet har därmed enligt min
mening visat en glädjande och be-
römvärd framsynhet. Den enda
fråga, som härvid synes ha vällat
ödelade meningar, har varit inkö-
pet av Skedhult.

Otto Ohlsson har i en insändare
opponerat sig såvitt jag kan för-
stå endast ifråga om Skedhults-
köpet och har tillsumman med
Sören Gustafsson på formella
grunder endast överklagat full-
mäktiges beslut om inköp av Sked-
hult. Klagandena har samtidigt
framhållit vikten av "att skatte-
värdena talar om för sina för-
ändrade hur man vill att de
ska handla i denna affär". Här
mina synpunkter.

Hade våra förtroendemän på 20-
30-talet inköpt då föreslagen
mark för stadens framtida utveck-
ling i stället för att envetet till
je pris söka förhindra en skat-
tehöjning (skatten då 6.50) hade
situationen för oss i dag tenn sig
betydligt ljusare i fråga om tomt-
mark och möjligheter att styra
bebyggelse och utveckling i rätt
riktning. Våra dåvarande förtroen-
demän må vara ursäktade. Ingen
kunde väl knappast då ana med
vilken snabbhet samhällsstruktu-
ren skulle ändra sig. De beslut,
som fattas i dag, bör därför ta
sikte just på 20-30 år framåt om
de förhållanden som då prognos-
tiskt sett kan tänkas komma att
räda. Vi är på grund av våra er-
farenheter skyldiga detta gent-
emot våra efterkommande.

Det är inget fel att äga mark
och fastigheter. I nuvarande osä-
kra ekonomiska situation med
ständigt fallande penningvärde sy-
nes ägandet av realvärden vara
det enda säkra. Kommunernas
markförvärv sammanfaller även
med statsmakternas intentioner.
Skedhults marker kan bli värde-
fulla icke enbart för bostads- eller
fritidsbebyggelse. Eksjö stads
framtid är i mycket stor utsträck-
ning beroende av våra militära
förband. Det kan hända att vi för
att få behålla dem måste ha möj-
lighet att kunna ställa erforderlig
mark till förfogande för erforder-
lig utvidgning av övningsterräng-
en. Det finns även anledning för
oss att äga Skedhult, då Norra
Viken är vår råvattenstillgång.
Redan nu är 150 meter av sjö-
stranden vid Skedhult skyddsom-
råde för vår vattentäkt.

En helt ny syn på det interkom-
munala samarbetet börjar skönjas.
Då det gäller omgivningshygien,
sjukvård och skolor har detta
samarbete redan hunnit att ta
form. Det är att hoppas, att en
pågående regionsplanering även
kommer att omfatta andra bety-
delsefulla områden beträffande de
kommunala serviceorganen. Eksjö
kommunblock torde endast bli en
etapp i ett framtida utvidgat in-
terkommunalt samarbete, där snä-
va kommunala prestigehänsyn in-
te bör lägga hinder i vägen för
en klok lösning av gemensamma
problem. En skattehöjning med en
krona kanske svider i dag för den
enskilde medborgaren, som endast
tänker på sitt eget och stundens
bästa. Våra efterkommande kom-
mer säkert att få igen den kronan
med hög ränta. En klok finansie-
ring av skogar och marker på
Skedhult kommer måhända att
göra en skattehöjning överflödig.
I hushållningssällskapets regi sy-
nes att döma av i sällskapets tid-
skrift offentliggjorda redogörelser
verksamheten vid Skedhult ha
gått ihop även om den inte givit
någon vinst.

Sven Johansson.

Cp, Roslagen och Skedhult

Enligt rikspressen har center-
partiet i stockholmstrakten mo-
tionerat om bibehållande av
jordbruket. Det gäller för lands-
tinget att skyndsamt starta en
investering och se över vad som
går att rädda: vi måste stödja
olönsamma jordbruk, köpa in
och driva egna, bli i Roslagen.
heter det i motionen. Man bör-
jar mer och mer inse att duk-
tiga jordbrukare är de billigaste
miljövårdarna, varför centern
förslår att satsningen på policy
för miljövård och jordbruk skall
synkroniseras.

En fråga till centern i Eksjö
kommun tränger sig på inför
hotel att lägga ner jordbruket
på Skedhult och köra iväg en
driftig arrendator. Saknar det
som är klokt och erfarenhets-
mässigt riktigt i Roslagen ak-
tualitet för partikamraterna i
våra trakter? Centern här bör
besinna sitt ansvar inför par-
tet, inför sina väljare och inte
minst inför arrendatorn på Sked-
hult.

Är så länge centersympa-
tisör (Eksjö)

Entusiast hjälpte Eksjö få golfbana

EKSJÖ. C.G.P. Golfentusisten
Philip Lindholm i Eksjö är golfälska-
re. Han avick som ordförande i Växjö
—Nässjö golfklubb bara för att
kunna äga sig desto mera åt arbetet
med den omskrivna storbanan vid
Skedhult. Samtidigt med avsägelsen
beslöt direktören skänka 100.000 kr
till banan. Denna är kostnadsberäk-
nad till 540.000 kr.

145.000 kr har medlemmarna till-
tills tecknat och därmed de nu skänkta
100.000. En ansökan har vidare gjorts
hos Eksjö stad om ett tioårigt amor-
teringslån på 250.000 kr. Ärendet
kommer upp på stadsfullmäktiges
sammanträde om några vecka. Banan
i Skedhult mäter 6.060 meter och får
18 hål och den blir en stor turistattrak-
tion där den skall ligga mycket
vacker vid sjön Viken cirka halvmil-
en från Eksjö centrum utmed vägen
till Nässjö.

1973-70

Skedhult, Philip Lindholm och golfbanan

Hr Redaktör. 1970

För Eksjö golfklubb är det ju beklagligt, att den nuvarande golfbanan ej kommer att kunna behållas, då väg 32 får en annan sträckning, men detta är väl rimligtvis inte en kommunal angelägenhet.

Det är grov demagogi, när hr Lindholm i sin insändare skriver: "Om fru Sally Johnsson har den uppfattningen, att detta initiativ att samla in 250.000 kr och dessutom gå in med en skrivelse till stan är horribelt, då frågar man sig, om det över huvud taget är någon idé att ta något som helst initiativ". Det horribla är att begära stadens medverkan med halva anläggningskostnaden men naturligtvis inte, att att klubben samlar in en stor summa själv. Det är tvärtom mycket berömvärt och tyder på ekonomisk stabilitet hos sportens utövare och sympatisörer. På denna inslagna väg klar Eksjö's skattebetalare klubben en god fortsättning, men vi vill inte, att staden skall engagera sig för 1/4 miljon kr i företaget. Visst lönar det sig att "ta något som helst initiativ" hr Lindholm. Med stor glädje skulle sådana initiativ hälsas, som kunde förbättra stadens ekonomi i stället för att försämra den.

Ni säger att det är alldeles felaktigt, att stadens engagemang skulle kosta 200.000. Jag har tidigare inte nämnt någon summa alls, eftersom jag inte vet i vilken form engagemang skulle ske. Ni har sagt, att anläggningen är kostnadsberäknad till 500.000 kr., att klubben själv samlat in 250.000 kr. och därefter "anhållit om resterande belopp av Eksjö stad"... Vad beloppet än skulle bli, så är det för högt och stridande mot folkopinionen i staden.

Jag förstår irritationen och önskemålet, att frågan inte borde getts så stora proportioner. För golfklubben hade det givetvis varit bättre, om saken avgjorts hastigt och obemärkt till dess förmån. Nu riskerar hr Philip Lindholm och andra ja-sägare i stadensfullmäktige att bli strukna på vallistorna i höst enligt rekommendation av "Läsväljarna utan PR" i fredagsutgåvan.

Hr Lindholm är fullt införstådd med, "att ishockeybana, förbättring av fotbollsplan och bandybana behövs". Ja, det är gott och väl, men är det möjligtvis inte något annat, som också behövs i Eksjö än fritidsaktiviteter?

Vi kunde för ett par dagar sedan i denna tidning läsa en redovisning av socialchefen innebärande

att det behövs omfattande kommunala insatser för de gamla, bla är det nödvändigt med tillskapandet av ytterligare äldreomsorgsplatser,

att socialnämnden redan för 3 år sedan ansåg att målsättningen för iordningställande av pensionärsbostäder bör vara 20 st. pr år, men

att Dk av ekonomiska skäl inte kan gå med på mer än högst halva antalet under den närmaste femårsperioden,

att vår enda lekstuga är av alltför blygsam omfattning, varför man hoppas kunna uppföra ännu en dyl.

att flera daghem och även fritids-

en ledsmöt av såväl kommunalfullmäktige som drätselkammare, vel ju dessutom om alla andra nödvändiga och kostnadskrävande projekt, som peckar på lösning snarast.

Jag misstänker tyvärr, att Philip Lindholm har samma åsikt om allmänna engagemang som en annan fullmäktigt deklarerade, då jag förbrädde honom, att han biträdd Skedhultsköpet. Han sa: "Bästa vän, 1 1/2 miljon kr är inga pengar för en stad." Då är väl den nu eventuella 1/4 miljonen bara småpotatis.

Eftersom hr Lindholm i Dk inte ansåg, att staden har råd ordna erforderligt avtal pensionärsbostäder ställer jag nu en fråga och den vill jag ha besvarad. Anser hr Philip Lindholm, som en av våra mest framskjutna förtroendemän och med de ansvar för hela stadens befolkning, som detta bör innebära, att det är försvarligt att engagera staden i golfanläggning, då så många sociala och andra vitala intressen åsidosatts och uppskjutits?

Eksjö i april 1970

Sally Johnsson

Ytterligheterna talar!

RENT VATTEN eller golfbana i Eksjö

I anslutning till Skedhultsdebatten må det vara tillåtet att fråga, om inte det sk tredje steget, dvs sista utbyggnaden för det högraddiga reningsverket, vilket skulle medföra rent vatten för Eksjö, är lika god PR som en golfbana. En vanlig enkel medborgare, som absolut inte har något emot golf, snarare tvärtom är emellertid under nuvarande förhållanden mer angelägen att få vattenproblemet i Eksjö löst på ett tillfredsställande sätt.

I den budgetplanering som gjorts för fritidsaktiviteter inom blocket har, enligt vad som uppges, inte heller något anslag eller några pengar diskuterats för en golfanlägg-

ning på Skedhult. Det är väl också en fråga för sammanläggningsdelegerade, som inte kan avgöras på enbart Eksjö-häli!

Det sk tredje steget på reningsverket skulle kosta Eksjö stad 300.000 kr per år under en tioårsperiod. En approximativ beräkning av utlägg för Skedhult skulle väl röra sig om cirka 200.000 kr per år.

Det måste bli ett val mellan vatten dvs rent vatten och golf. Det första måste i varje fall ges prioritet.

Kan inte golfbanan anses vara ett gemensamt problem för de nya kommunblocken Eksjö, Nässjö och Vetlanda?

Moderat

1970 Minigolfbana på Skedhult, så får andra plats också

Artikeln i SmTs tisdagsnummer om Skedhult och det flots förslag och erbjudande som golfklubben framfört till Eksjö stad väcker onekligen en hel del undran och föranleder åtskilliga frågetecken.

Man ställer väl lite till mans den frågan: Vad blir kvar av mark och hus för andra idrottsföreningar och samfund samt alla dem som motionerar på egen hand?

Golfporten är ju en sådan sport som vem som helst inte kan eller har råd att utöva. Enligt tidningen är medlemsavgiften 175 kr per år. Klubbor och annat för en nybörjare kostar mellan 500 och 1.000 kr.

Om jag har fattat rätt, så ska för golfklubbens 200 medlemmar, av vilka många är från Nässjö och Vetlanda, Skedhults helt öppna åkerareal plus lite till gå åt för golfbanan och så en flygel och några av de andra husen som finns inom området. Resterande skogsmarker och de eventuella byggnader som blir kvar skulle alltså vi återstående 3.800 skattebetalande eksjöbor få samsas om plus förmå-

Har golfklubben tänkt på att det finns andra föreningar som kanske också har förslag? Jag skulle tro, att tennisföreningen gärna vill ha 3-4 tartanbelagda banor, IFK en fotbollsträningsplan, BK utehandbollsplan, ryttaföreningen ridhus och tävlingsplan, EGIK och ESOE säkert något samt de kyrkliga samfundet en tältplats för möten och samtliga givetvis åtminstone ett hus var för instruktörer och liknande. Vad kostar detta och vem ska betala? Den ena föreningen har väl inte företräde framför den andra? Reklamplank är väl inte tänkbart ute i naturen, då blir det ju rensativolt.

Till sist: bygg en miniatyrgolfbana. Den sortens spel har alla, rik som fattig, gammal som ung, råd med och glädje av.

Kj 100.000

Är golfbana en nödvändig investering för Eksjö?

"Det är allas vår skyldighet att se till, att den mark staden nu äger utnyttjas på ett vettigt sätt", skriver major Lewenhaupt i sitt senaste inlägg ang golfbana på Skedhult. Så långt är vi överens. Men när han därefter säger, att fritidsnämnden i sitt yttrande över golfklubbens framställning anser att öppethållandet av marken söder om kursgården bäst säkerställes genom anläggande av en golfbana, måste man beakta denna uppfattning som realistisk. Ett vettigt sätt synes mig vara, att odla mark i god hävd, som det till övervägande del rör sig om i det här fallet, får förbli odlad åkerjord. Andra alternativ torde vara betesmark. Öppethållande av marken kunde också innebära naturlig äng och strövmråden, som det så vackert talades om vid förvärvet av Skedhult, om nu arrendatorn inte kan unnas få behålla de 50 hektaren.

Major Lewenhaupt "skymtar" i många inlägg sammanblandning av golfklubbens önskemål och de styrandes inställning och önskar, att sammanblandningen undvikas i fortsatt meningsutbyte". Vad hr Lewenhaupt menar med detta förstår jag inte. Om golfklubben har ett önskemål och hr Lewenhaupt och Philip Lindholm försvarar önskemålet har ju sammanblandningen redan skett — men inte av mig eller någon annan insändare. Som stadsfullmäktige resp Dk-ledamöter tillhör herrarna "de styrande". Övriga "styrandes" inställning är mig obekant och jag har inte blandat in dem på annat sätt än att jag i insändare informerat dem om allmänhetens inställning och uttryckt förhoppning om avslag på golfklubbens framställning.

Av major Lewenhaupts upplys-

ning, att fritidsnämnden inte anser att Eksjö stad skall engagera sig ekonomiskt i golfbanan och direktör Ph Lindholms "att investeringar på Skedhults säteri bör bedömas i relation till alla önskvärda och nödvändiga investeringar inom Eksjö kommun" drar jag den slutsatsen, att åtminstone dessa båda personer inte kommer att i fullmäktige lägga sina röster för att Eksjö ekonomiskt engageras i golfbanan.

Major Lewenhaupts fädäs att blanda in en dams ålder i en saklig debatt försöker han i ett senare inlägg skyla över med att han inte menar enbart min utan även sin egen ungdomstid.

På hr Lindholms fråga vad jag själv utträttat för Eksjö stad vill jag svara, att jag åtminstone inte hjälpt till att påtvinga stadens invånare onödiga skatteutgifter.

Eksjö den 26 april 1970

Sally Johnsson

Sally ser inte ut att tröttna!

Tyvärr är debatten snedvriden.

Sally mot Eksjö kommun!

Sally mot GOLF!

Sally mot Philip!

Skedhult — golfbanan än en gång

En god kontakt mellan allmänheten och dess representanter i fullmäktige, styrelser och nämnder är en grundförutsättning för att kommunen skall fungera tillfredsställande. Det är därför beklagligt att så få kommer till informationsmöten i kommunala frågor. Och förvånande! — Insändaravdelningen bla i denna tidning tyder på att intresset från allmänheten är stort och att det finns mängder av folk som har idéer och önskemål om förändringar i både stort och smått.

Synd bara att flertalet tyckare föredrar att vara anonyma! Bakom signaturerna finns tydligen de som vet hur den här staden borde skötas och självfallet då också är beredda att hoppa in i "vanstyrets" ställe.

Fru Sally Johnsson hör till dem som framträder under eget namn. Hennes inlägg är alltid läsvärda, välformulerade och fyllda av omtanke om stadens ekonomi. Och vilken insikt! Här har både länssty-

resle och Kmt konstaterat att anmärkningarna mot skedhultsköpet var obefogade, och lika fullt återkommer fru Johnsson i tidningen 7/4 till sitt många gånger upprepade påstående att köpet var oföresvarligt.

Det vore mig tjurran att tro mig om att kunna ändra på hennes uppfattning härvidlag — eller på andra områden. Däremot kanske det kan vara på sin plats att för denna tidnings läsare kommentera delar av fru Johnssons golfresonemang:

Fru Johnsson betecknar sporten som: synnerligen exklusiv". Det var den kanske en gång i fru Johnssons ungdom, i dag är den i stället på väg att bli en folksport.

Fru Johnsson om stadens "styrande personer": "Älderstigna tycks de inte vara, de ömmar ju huvudsakligast för fritidsaktiviteter som mest kommer de yngre åldersklasserna till godo". Må så vara — och vad är det i så fall för fel i det? Men varför påtala det just i samband med golfport? Prosten Ståhle

och många andra mogna män och kvinnor kan säkert intyga att det är en fritidsysselsättning som ger dem både glädje och hälsa.

Fru Johnsson om nuvarande arrendatorn på Skedhult: "Man får dock inte behandla människor som brickor i ett spel". Arrendatorn har sitt kontrakt, det kan hävas endast om han och markägaren är överens därom. Att beteckna honom som en viljelös bricka i händerna på staden eller golfklubben är oföresynt mot alla parter.

Skulle fru Johnsson eller någon annan ha intresse av att få en mera detaljerad uppfattning om fritidsnämndens inställning till golfklubbens framställning rekommenderas studium av våra yttranden till drätselkammaren 22/1 1969 och 18/2 1970. Det senare är förresten refererat i samma nummer av denna tidning där fru Johnssons insändare återfanns.

Eksjö i april 1970

Carl Lewenhaupt

Golfbanan på Skedhult än en gång

Eksjö drätselkammars uttalande beträffande en eventuell golfbana på Skedhult har (hittills) givit anledning till två nya uttalanden på denna insändarsida.

Det är beklagligt att normala informationskontakter mellan "allmänheten" och "de folkvalda" fungerar så dåligt att insändarskribenter ibland förleds till ofullständigt underbyggda inlägg.

Om signaturen "Är det bara bollen som är rund" haft kännedom dels om innehållet i utredningen "Fritidsmark 70" (refererad bl a i denna tidning) dels om att fritidsnämnden ännu icke tagit ställning till golfklubbens nya förslag, hade kanske spydigheterna mot nämnden kunnat sparas in.

Fru Sally Johnsson har ånyo lyft stridsyxan och svingar den som vanligt med styrks och slagfördighet. Något bemötande ser jag mig ej ha anledning komma med. Fritidsnämndens och min syn har ju många gånger tidigare redovi-

sats. Ett exemplar av vår utredning har jag dock tagit mig friheten be konsumenten översända till fru Johnsson. Hoppas den innehåller något av intresse.

Tyvärr, har vi i avsaknad av namn och adresser, inte möjlighet ge anonyma tyckare samma service.

Alla intresserade är dock välkomna att ta del både av själva utredningen och det kompletta kartmaterialet på fritidsförvaltningens expedition, Regementsgatan 14.

1970 Carl Lewenhaupt.

Ytterligare inlägg men Sally hänger i!

Skedhult igen: Vad säger partierna?

Det är inte bara en golfbana som anläggas på Skedhult. Där finns plats för många andra aktiviteter, som skulle göra gården till ett attraktivt fritidsområde för Eksjö kommun. Om en 18-håls golfbana anläggs så tjänar kommunen på det:

1) Många människor utifrån skulle fara dit och därvid också gynna affärlivet i Eksjö.

2) Eventuella stortävlingar skulle ge PR.

D L (MarianneLund)

Då man lyssnar till eksjödebatten om Skedhult och andra frågor i kommunalpolitiken får man lätt den uppfattningen, att majoriteten av väljarna har en mening och majoriteten av de valda representanterna en annan. Skulle det inte vara lämpligt, att de olika politiska organisationerna var för sig finge ut sig och att de valda representanterna sedan röstade enligt väljarnas önskan?

Om de olika partiernas ställnings-

tagande sedan offentliggjordes skulle det ju vara en värdefull tillgång för de icke politiskt organiserade väljarna vid ett kommande val.

Någon vägledning har man väl redan genom de olika organisationernas villighet att ta reda på väljarnas önskan.

G S (Eksjö)

Inte golfklubbens fel...

Med förvåning läser man i torsdagens tidning att elverket i Eksjö ämnar dra fram en elledning över golfbanan. Elverkschefen anser att golfklubben skulle ha tagit kontakt med elverket. Detta måste vara fullständigt felaktigt! Hur skulle golfklubben kunna känna till elverkets planeringar, då jag förmodar att inte ens kommunstyrelsen har kännedom om dessa.

Elverkschefens handlingsätt är egendomligt. Trots vetskapen om att en framtida ledning skall dras fram på Skedhult ger sig elverkschefen inte tillkänna. Man förutsätter att golfärendet varit bekant för elverkschefen, så mycket som skrivits i ärendet i tidningarna och det dessutom varit uppe i kommunfullmäktige för behandling flera gånger. Man tycker att denna kommunala serviceinrättning skulle vara mera samarbetsvillig, men det är inte första gången som undertecknad får bevis på motsatsen.

Inom parentes kan jag nämna att vissa svårigheter fanns för elverket att dra fram permanent ledning för det behov som golfklubben vid den tidpunkten hade — nämligen en 30 hästars elmotor. Vi frågade om en provisorisk ledning kunde dras fram och om elverket hade möjligheter att låna oss en kabel. Det rörde sig om en till två veckors lånetid. För detta lån begärde elverket 3 000 kronor. Detta säger allt...

Trots elverkschefens negativa inställning till golfklubben tror jag

att möjligheter finns att lösa detta problem, till det bästa för båda parter.

Philip Lindhölm

Ordförande i byggnadskommittén för Skedhults golfbana

Slag i ansiktet på eksjögolfarna

Med tanke på elverkschefens uttalande "Vi ger dj-n i golfen" kanske det skulle vara lättare för honom att gräva ner sina ledningar lite närmare sin frände i underjorden. Hur kan en tjänsteman i hans ställning vräka ur sig sådana nedvärderande ord.

Det är som ett slag i ansiktet på oss som frivilligt lägger ner både arbete och pengar för att skapa en naturskön golfbana på Skedhult.

Kraftledningen lär ha varit planerad i flera år. Hade det inte varit renhårigt av herr Bergqvist att meddela golfklubben att en kraftledning planerades att korsa skedhultsområdet. Hur skall golfklubbens byggnadskommitté rimligtvis kunna gissa sig till var herr Bergqvist & Co har i bakfickan.

För mig personligen får ni gärna ge dj-n i golfen, men påstå inte att kraftledningsstolpar är ett vackert inslag i naturen.

Golfspelande eksjöbo

Stoppa slöseriet på Skedhult nån gång! Arrendeavtalet med Eksjö golfklubb

Hr Lewenhaupt skrev på tal om Skedhult i en insändare i april. "Om fru Johnssons agitation mot oss "ja-sägare" kommer att leda till resultat, får vi väl se efter höstens val". Det var så sant som det var sagt. Att ett par av skedhultsfanatikerna inte blev omvalda är nu ett faktum. Men deras ande svävar tyvärr fram till årsskiftet ännu över vattnet, vilket tydligt framgår av det häpnadsväckande förslag till arrendeavtal som för golfklubbens räkning förts fram och fått godkännande i Au. De tillstyrkte — tror jag det.

F.d. biträdande länsjägmästare Juneborg framförde i okt. 1968 ett förslag att golfklubben skulle få arrendera 40 hektar av Skedhult mot ett årligt arrende av 5.000 kr samt förhyra en av arbetarbostäderna mot ett årligt arrende på 1.000 kr. Ett kommunalt anslag på 10.000 kr förutsågs för projektering. Det var då det, men då gällde det att få fram goda argument för förvärvet av egendomen. I april i år har hr Philip Lindholm, i polemik med

mig sagt, att anläggningskostnaden för golfbanan är beräknad till 500.000 kr. Nu nämns 400.000 kr. Finns inget underlag alls för siffrorna?

Fritidsnämnden genom hr Lewenhaupt ansåg vid samma tidpunkt, att "Eksjö stad inte skulle engagera sig ekonomiskt i golfbanan på annat sätt än genom upplåtande av angiven mark". Men så blev ju också hr Lewenhaupt omvald i höstas. En bra karl står vid sitt ord, varför jag tar för givet att hr Lewenhaupt inte bifaller hundratusenkronorsrullningen till golfbanan, när ärendet ska avgöras i kommunstyrelsen. Och hr Lindholm har sagt, att staden givetvis måste utgå från angelägenhetsgraden vid beslut om byggnationer och bidrag. Hoppas våra beslutande myndigheter tar hr Lindholms visdomsord ad notam. Själv tycks han inte omsätta sin vishet i praktiken.

Finns det inga gränser?

Vanligt hyggligt och strävsamt folk i Eksjö undrar, sedan man genom pressen fått del av det med tanke på stadens ekonomi orealistiska arrendeförslaget, om det finns några gränser för det ansvarslösa slöseri, som satts i system i Skedhult. Först köper man gården för överpris, 1 1/2 miljon kr, sätter in kontant 200.000 kr, lånar resten 1.300.000 kr. till de höga räntesatser, som nu utgår, hyr ut mangårdsbyggningen om jag minns rätt för 5.000 kr pr år, anställer folk att sköta den och ta emot hyresgästens gäster till en 4—5 dubbel kostnad, betalar oljeeldning och reparationer och är nu beredd arrendera ut 48 år utan avgift i 50 år, ge ett årligt bidrag under 10 år på 15.000 kr + genom fritidsnämnden 1.500 kr, tillhoppa alltså 165.000 kr. Samtidigt avhänder man sig i 50 år den inkomst som jordbruket eller något annat företag skulle ge. Det är skrättretande som komedin Ebberöds bank — för utomstående. För oss skattebetalare är det en tragedi.

I mars 1968 beslöt drätselkammaren "att utredning beträffande räntekostnader och avkastning (sic) från Skedhult skulle verkställas". Hur utföll denna, då nu De kan tillstyrka golfklubbens anhållan om arrendeavtal på de föreslagna villkoren? Meningen var väl ändå, att någon sorts ekonomisk kalkyl skulle ligga till grund för engagemangen därute. Drätselkammarens ledamöter var desamma 1968 som nu 1970.

Till sist: det tyckes mig att i en

demokrati bör de tillstyrkande och de beslutande myndigheterna ta någon hänsyn till allmänna opinionen. Men kanske har vi ingen demokrati i Eksjö utan istället ett dominerande klickstyre, ett mellanling mellan demokrati och diktatur!

Är det rätt därför att det möjligen är lagligt driva igenom 15.000-kronorsfesten, då de som ska betala kalaset protestera högtjutt, är det bättre låta den öst-väsliga genomfartsleden korsas S. Storgatan c:a 50—60 meter längre söderut än nu, är det försvarligt, när vi äntligen fått upp ögonen för miljöskador, låta samma väg stryka förbi inpå knutarna till ett av våra ålderdomshem och vårt utbyggda lasarett, är det fair play att spoliara vår enda betydande lilla parkanläggning inför den folkstorm som utbröt mot projektet?

Eksjö i december 1970

Sally Johnsson

Storgolfbana på Skedhult

1970 Golfklubben vill hyra 50 har mark och flera hus

Om golfentusiasterna i Eksjö, Nässjö och Vetlanda med omnejd får det som de vill så skall det bli en golfbana på Skedhult. Eksjö golfklubb har utarbetat utförliga ritningar och kalkyler på en 18-hålsbana som nu överlämnats till Eksjö stad, som sedan i november förra året är ägare till Skedhult. Som bekant köpte staden egendomen redan i början av 1968 men genom att beslutet överklagades blev affären inte fastställd förrän i höstas.

Staden, som har tänkt att gården skall utnyttjas för fritidsändamål, har hos fritidsnämnden beställt en utredning om den framtida användningen av Skedhult. Utredningen är inte klar ännu, den väntas dock kunna presenteras i vår, men däremot är de 200 medlemmarna i golfklubben klara på hur de vill ha det ordnat för sin del.

Det inlämnade banförslaget upptar en bana som fyller kraven för mästerskapstävlingar. Den totala produktionskostnaden beräknas till cirka 540 000 kr, och hälften av den summan anser klubben att Eksjö stad skall bidra med genom ett 10-årigt amorteringslån. I hyra för mark och byggnader är klubben villig att betala högst 5 000 kr per år. Klubbens önskan att komma igång med byggnationen redan i april månad går emellertid inte att följa, då flera trögror ännu är olösta.

Banförslaget som har inlämnats till avsikt att starta anläggningsarbetet redan i april månad.

□ Förhandlingar

Banan är tänkt att kunna varieras i längd mellan 5 300 och 6 200 meter, vilket betyder att den skulle fylla kraven för en mästerskapsbana.

□ 50 hektar mark

I sin beskrivning framhåller arkitekten, att det förutom åkermark går åt en del skogs- och betesmark för banan och att en del stengårdsgårdar måste flyttas och ca 900 meter diken fyllas, vilket något höjer anläggningskostnaden. Genom att praktiskt taget hela gårdens åkerareal, 46 hektar, utnyttjas kan dock kostnaderna hållas relativt låga. Totalt kräver banan 50 hektar mark.

De 18 hålen är planerade i två slingor, en yttre och en inre. Arkitekten framhåller, att hela anläggningskostnaden är inräknad i summan 540 000 kr att banan avses göras färdig i ett sammanhang. Det innebär att röjning, jordbruksarbeten, bevätningsanordningar, dränering och dikning, fröer, alla arbeten samt projekteringskostnaderna ingår i summan.

Arkitekt Amilon framhåller vidare att området är ytterligt lämpat för en golfbana.

□ Bidrag från staden

Eksjö golfklubb hemställer i sin skrivelse att staden skall bidra med halva anläggningskostnaden 250 000 kr. Resterande medel räknar man med att få in genom bidrag från företaget och intresserade i Eksjö, Nässjö och Vetlanda. Klubben finner det rimligt att staden för "sin del" av anläggningskostnaden tecknar borgen för ett 10-årigt amorteringslån och att den blivande "storgolfklubben" lämnas frilaga anslag som täcker såväl ränta som amorteringskostnad.

Klubben anser vidare, att man bör få disponera en flygelbyggnad till klubbhus, en röd byggnad till shop och för golfinstruktör, en vagnsbox samt vidare nuvarande arrendatorsbostaden. För de 50 hektaren mark samt de nämnda byggnaderna vill man betala högst 5 000 kr per år.

Driftskostnaderna beräknas till 70 000 kr per år, men den kostnaden räknar klubben med att kunna klara själv. De 200 medlemmarna betalar i medlemsavgifter cirka 35 000 kr, och genom reklam vid banan hoppas man kunna täcka driftunderskottet. Längre fram tror klubben det är möjligt att fördubbla medlemssiffran, och därmed skulle driftkostnadsmatematiken gå samman utan reklamintäkter.

Avslutningsvis understryker klubben det stora PR-värde som ligger i en golfbana och att det är en

Någon start i april blir det nu inte. Dels kan man väl förmoda att den efterhängsna vintern kommer att hålla sig kvar ännu en tid, dels är som sagt inte frågan avgjord av staden ännu och slutligen har brukaren av Skedhult, lantbrukare Birger Pettersson, ytterligare tre år kvar på ett löpande femårskontrakt.

Beträffande stadens handläggning av ärendet återstår att se vad resultatet kan bli. När det däremot gäller lantbrukare Petterssons kontrakt kan sägas, att staden fört förhandlingar för att få honom bort från gården före kontraktstidens utgång. Det bud som Pettersson lämnade för att han skulle avträda gården innan kontraktets utgång, och som stod kvar till den 1 mars i år, blev det emellertid inte någon överenskomst om, då ärendets behandling i staden försköts i tiden.

□ Vill vara kvar

Lantbrukare Pettersson investerade cirka 200 000 kr i sitt företag när han övertog Skedhult för lite drygt två år sedan.

För den som har pengar är det kanske inte så mycket, men för oss är det ett betydande belopp. Utbudet av arrendegårdar är inte så stort, och därför är det inte säkert att jag kan få tag i något lämpligt jordbruk, utan att jag måste sälja av, sannolikt med betydande förlust, säger Birger Pettersson.

Något annat än jordbruk kan jag inte, det har jag hållit på med i 25 år nu, och vi vill vara kvar på Skedhult, understryker Birger Pettersson.

I slutskedet av förhandlingarna, som sköts av Dk-ordföranden Nils Kollander, kommenterar stadsarkitekt Gunnar Granquist samt för Eksjö golfklubb direktör Philip Lindholm, uppger det, att staden förde fram förslag om att Pettersson skulle ha avträtt jordbruket den 14 mars i år, men att han skulle behållit byggnaderna, samt jord utanför Skedhult som han också brukar, i ytterligare ett år.

I gengäld erbjöds han enligt uppgift, att utföra en del av de anläggnings- och jordbruksarbeten, som ligger i banbygget.

□ Utredningen inte klar

Fritidsnämndens utredning om Skedhult är ännu inte klar. Under våren beräknas dock arbetet vara avslutat. Vilka förslag som kommer att ingå i fritidsnämndens utredning är ännu inte helt klart.

Utredningen kommer i sin helhet att vara ett verk av fritidsnämnden. Någon konsult har inte anlitats. Det

Vanligt tidningsreferat

Vi har inom nämnden diskuterat att anlita en konsult, och kanske kommer så att ske i slutskedet, säger Thure Karlsson, ledamot av fritidsnämnden.

□ Stadens kommentar

Dk-ordföranden Nils Kollander kommenterar golfbanebygget på följande sätt:

Det är utan tvivel så, att en golfbana är en lockande sak och en PR-tillgång för staden. Men man måste naturligtvis som alltid ta hänsyn till kostnaderna.

De snabba förhandlingarna med lantbrukare Birger Pettersson om avträdande av gården före kontraktstidens utgång kom till stånd efter påtryckningar från golfklubben för att den skulle hålla fast vid sin stora satsning. Klubben har gjort stora utfästelser, säger Nils Kollander.

V r för inte samspel Eksjö-Nässjö 1970 om Skedhult, Lövhult, ishall m m?

Särskilt när det ekonomiska klimatet är ogynnsamt är det viktigt att man planerar och investerar med omsorg. Det är riktigt att vi i Eksjö ännu inte har ett fullt utbyggt system med sociala anordningar. Erforderliga kompletteringar har hög angelägenhetsgrad. Det nödvändiga måste gå före det önskvärda.

Men å andra sidan kan man icke draga ett streck ovanför dessa investeringar och inte satsa på önskvärda saker såsom idrottsanordningar och annat för såväl ungdomar som de äldre innevanarnas nytta och trevnad. Att bara säga nej är en linje som endast den late kan acceptera. I Eksjö finns ännu en hel del negativa människor varför staden fortfarande har en tendens att halka efter och bli mindre attraktiv.

E jag som ter sig naturligt för att få till stånd större anläggningar för sport och idrott är genom kommunal samverkan. Jag kan inte förstå att de angränsande kommunerna i denna del av Småland är så ohägrade till samarbete. Varför kan inte Nässjö-Eksjöregionen efter hand anlägga en för de två städerna gemensam golfbana, en ridanläggning, en konstfrusen inomhusarena osv och då av tillräcklig storlek och kvalitet för att bli populär? I denna tidning har jag tidigare föreslagit samverkan Nässjö-Eksjö i fråga om den sportgren inom vilken jag själv verkar, dvs ridsporten (artikel i maj i fjol). Men något gensvar har icke kommit. I Lövhult har Nässjö inrett ett stall, platsen saknar dock ridhus, ridterrängen är olämplig (för trångt framför allt om vintern i konkurrens med blå skidlopparna) och platsen saknar i övrigt de anläggningar som krävs inom ett modernt ridcentrum. I Eksjö är Ryttaföreningens anläggning för liten och därtill tränger Kronan mer och mer in på knutarna och vill ha marken. Golfarna i Eksjö håller på att bli utträngda genom nya vägen förbi

staden, banan är för övrigt redan nu för liten.

Kunde inte de ansvariga kommunalmännen i Nässjö och Eksjö sätta sig ner tillsammans, gå igenom läget i vad avser större, mera kostnadskrävande anläggningar för sport och idrott och därefter handla efter en gemensam plan? Då måste möjligheterna att inom våra trånga ekonomiska ramar nå ett gott resultat bli betydligt bättre.

Eksjö 5 maj 1970

Sten Ahlström

Bra idé av Sten Ahlström!

Vem bestämmer i Eksjö? Golfklubben eller Sf

Artikeln i tisdagens tidning om den planerade golfbanan på Skedhult innehöll många förvånande uppgifter. Det har tidigare i olika sammanhang talats om en golfbana, men inte vid något tillfälle har redogjorts för vad kalaset skulle kosta.

Staden har av golfklubben fått erbjudandet att bistå med en betydande del av anläggningskostnaden. Mark och byggnader vill man disponera för en billig penning. Och kanske även staden kan få vara med och betala något av driftskostnaderna. Den uppgjorda matematiken för dessa förefaller onekligen en aning osäker.

Av Dk-ordföranden Nils Kollanders kommentar i artikeln frågar man sig onekligen också, vem det egentligen är som bestämmer i Eksjö stad. De utsedda representanterna är det väl knappast. Här har tydligen stadens ledande män gått med på förhandlingar för att få bort nuvarande brukaren på Skedhult innan kontraktstidens utgång, endast därför att golfklubben ryckte på. Skall verkligen detta hundratal personer bestämma stadens göranden och låtanden? Staden har tydligen inte heller ens haft tid att invänta hela den utredning som man själv beställt från tittidsnämnden.

Har man verkligen inte tänkt på ett anslag av de enorma mått som det måste bli frågan om till golfklubben måste betyda. Att även andra föreningar vill vara med och dela efter samma normer. Kan just

undra vad föreningsanslagen skulle gå upp till då. Eksjö SOK och korpen som svarar för "folkfriluftandet" i Eksjö måste tex kunna göra anspråk på enorma belopp. Säkeri skulle de vara glada om de tillsammans med andra föreningar fick komma ut till Skedhult. Några 50 hektar gör de säkert inte anspråk på.

Friluftsförälskade

Snutt igen!

Referatet nedan talar för sig själv. Det är härligt med generösa människor!!!

Eksjös golfentusiast nr 1 avböjde återval, men gav 100 000 till skedhultsbana

Drömmen om en golfbana av förstklassigt format ute på skedhultsområdet ser ut att närma sig verklighetens gränser. I ett förslag om en 18-hålsbana med en längd av 6.000 meter, som Eksjö Golfklubb presenterat har kostnaderna beräknats till 540.000 kr. Själva har medlemmarna tecknat sammanlagt 145.000 kr på projektet, samtidigt som de ingått till Eksjö stads myndigheter med en anhållan om ett tiolårigt amorteringslån på 250.000 kr. Till detta kommer så en strålande donation av Eksjös golfentusiast nr. 1, Philip Lindholm, som vid klubbens nyligen avhållna årsmöte lät meddela att hans förelag Eksjö Industri AB skänker 100.000 kr till den nya banan. Självt av gick Philip Lindholm vid årsmötet efter ett 15-årigt ordförandeskap. Motiveringen till hans avsägelse — han ville ha mera tid över för arbetet med den planerade Skedhultsbanan.

Enligt de förhandlingar som förts med Eksjö stad, skall golfklubben betala en årshyra på 5.000 kr till staden under en tidsperiod av 50 år.

Något svar på sin anhållan om ett amorteringslån på 250.000 kr för banans utbyggnad har dock klubben ännu inte fått. På Drätselkontoret bekräftar man att denna anhållan inkommit från golfklubben.

— Men den har ännu inte behandlats, säger kommunalsekreterare Sven Hultén på förfrågan. Fritidsnämndens stora utredning om hela Skedhultsprojektet har ännu inte överlämnats till Dk. I denna ingår golfklubbens egen utredning. Vi hoppas kunna ta upp frågan till behandling vid Dk:s mars-sammanträde, säger kommunalsekreterare Hultén.

Till ny ordförande efter Philip Lindholm utsågs nu enhälligt direktör Jonas Ljungqvist, Nässjö. De övriga i styrelsen är Bertil Wisinger, Bengt Westling, Hans Föhrbrandt, Hans Söderberg, John Walett och Sven Carlsson.

Efter årsmötesförhandlingarna visades en film om världens skickligaste golfspelare.

Under den thesupé som följde efter filmen förrättades prisutdelning för säsongens olika tävlingar. Vinstriktig blev som vanligt Jan Walett och bland damerna visade det sig att Elis Pettersson varit den mest framgångsrikaste under år 1969.

Är en skattehöjning motiverad för förvärv av Skedhults gård?

Skedhultsköpet har ånyo aktualiserats genom det överklagande som i dagarna skett. Man har väl i realiteten inget emot förvärvet om köpet vore ekonomiskt. Men man finner köpesumman för hög. Man vill inte vara med om höjda skatter för förmånen att äga Skedhult, som dock med rätt PR-man och pengar skulle kunna bli en aktivitet för Eksjö. Ingen av de tillfrågade ställde sig positiv till köpet till det uppgjorde priset.

Majör Yngve Hjortzberg, Eksjö, tidigare mångårig kommunalman, anser köpet fullkomligt omotiverat. Staden behöver inte den marken. Någon utveckling i den riktningen är inte tänkbar. Det hör inte till en kommuns förvaltning eller allmänna angelägenheter att spekulera i att köpa lantegendomar. Köpet av Persö var försvarsbart, därför kan man inte säga något om det förvärvet. Men för Skedhultsköpet finns ingen motivering. Skedhult behövs inte för Eksjöns vidare utveckling. Dessutom är det för mycket betalt för egendomen. Har det gjorts någon ekonomisk utredning om affären går ihop? Har man jägmästare konsulterats?

Hr Börje Andersson, Eksjö: Skedhult är en vacker egendom men för den skull kan man inte betala vilka priser som helst. 1,5 miljoner kr är för mycket, inte minst med hänsyn till den skog som hushållningssällskapet årligen avverkat. Eksjö stad har dessutom ingen användning för marken inom rimlig tid. Någon bebyggelse är knappast tänkbar och som fritidsområde behövs inte egendomen. Strövområden finns överallt. Köpet förefaller om inte helt planlöst så förhastat. Är det inte i tiderna som våra meningslösa köp av en sak som man medvetet förlorar på. Köpet av Skedhult orsakar en skattehöjning. Är denna motiverad? Var finns ekonomerna i Eksjö stad? Varför inga reservationer för köpet i stadsfullmäktige, där också de klagande har sätet och stämman.

Det kan inte vara ekonomiskt att betala 1,5 miljoner för Skedhult, säger köpmannen Bertil Abelson, Eksjö. Egendomen ligger för långt ut från Eksjö. Köper man en sådan gård måste man räkna med vad den kan ge. I det här fallet är priset alldeles för högt. Räkna man med pensionärsfallet och att det skall motivera köpet? Skall Skedhultsköpet orsaka höjd skatt vill säkert eksjöborna inte vara med om förvärvet. Det var en snabb affär. Men det var ingen god affär ur stadens synpunkt. Egendomen kanske inte ens kan utnyttjas under den här generationen. Det är inga ljusa utsikter på skogsmarknaden om det eventuellt är skogen man räknat med. Det finns så mycket annat att göra i Eksjö och så många saneringsfärdiga fastigheter som i första hand borde köpas in.

— Det är min privata uppfattning att Eksjö stad inte har anledning att köpa mark så långt utanför stan som vid Skedhult, säger kapten Curt Ekholm. Det vore annorlunda om det gällde stans direkta utbyggnad. Därtill är köpet oräntligt. Det vore bättre att använda pengarna till annat markändamål. Med de oändligt stora räntekostnader staden redan har vore det mera välbetänkt att använda pengarna för praktiska anläggningar, idrotts- hus, ishockeybana, etc. Motiveringen att använda egendomen som ett strövmråde är svagt. Sådana finns på betydligt närmare håll.

Att nu fortsätta diskutera köpet verkar i övrigt föga fruktbringande, huruvida fru Johnssons agitation mot oss "ja-sägare" kommer att leda till resultat får vi väl se efter höstens val.

Däremot är det angeläget, och allas vår skyldighet, att se till att den mark staden nu äger utnyttjas på ett vettigt sätt. Alla seriösa förslag bör därvid diskuteras för att vi gemensamt ska kunna komma fram till något som nu och i framtiden tillgodoser kommunens behov.

Fritidsnämndens yttrande (med instämmande 18/4 av samarbetsdelegationen för fritidsfrågor) över golfklubbens framställning är ett inlägg i denna diskussion. Det innebär i korthet:

Vi anser att öppethållande av marken söder om kursgården bäst säkerställes genom anläggande av en golfbana och att en sådan är av värde både för den egna och angränsande stadens intresse.

Vi anser däremot inte att Skedhult enbart skall bli ett golfled, därför vill vi reservera huvuddelen av marken, bl.a. öppna fälten norr om gården, för annat ändamål.

Vi anser inte heller att Eksjö stad ekonomiskt skall engagera sig i golfbanan på annat sätt än genom upplåtelse av angiven mark.

Den sammanblandning av golfklubbens önskemål och "de styrande" inställning som skymtar i många av inläggen i debatten kan ske genom denna deklaration kan undvikas i fortsatt meningsutbyte.

Eksjö april 1970
C Lewenhaupt

Skall man fatta detta som att fru Johnsson nu kommit underfund med att sporten ej längre är exklusiv, att även äldre har stor glädje av och att arrendatorn inte är någon viljelös bricke i ett spel?

Ställningstagandet vid det nu snart historiska Skedhultsköpet bedömes tydligen som avgörande för nuvarande stadsfullmäktigeledamöters kompetens. De två reservanterna är väl de enda som är kvalificerade bli omvalda?

Skedhult, golfbanan och Eksjö stad

Herr Redaktör!

Fru Sally Johnsson riktade sig direkt till mig i ett inlägg i denna tidning 18/4 och där ger mig anledning återkomma:

bemötte förra gången tre punkter i fru Johnssons golfresonemang:

1. "denna synnerligen exklusiva sport"

2. "De styrande ömmar huvudsakligast för fritidsaktiviteter som mest kommer de yngre åldersklasserna till godo".

3. Arrendatorn "behandlas som bricke i ett spel".

Ingen av mina härvid framförda synpunkter behandlar fru Johnsson sakligt utan antyder i stället att jag "kommit bra långt från ämnet" när jag dels säger att sporten var exklusiv i fru Johnssons (och min egen) ungdom, dels nämner namnet på en av många äldre golfspelare i Eksjö.

Den tredje punkten glider fru Johnsson över genom att tala om någonting annat: "Då kanske några hundra tusen kommer in i den bilden".

Skall man fatta detta som att fru Johnsson nu kommit underfund med att sporten ej längre är exklusiv, att även äldre har stor glädje av och att arrendatorn inte är någon viljelös bricke i ett spel?

Ställningstagandet vid det nu snart historiska Skedhultsköpet bedömes tydligen som avgörande för nuvarande stadsfullmäktigeledamöters kompetens. De två reservanterna är väl de enda som är kvalificerade bli omvalda?

Fler synpunkter!

Skedhultsförvärvet — En ekonomisk analys

"Viktigt är också enligt vår mening, att skattebetalarna tsar om för sina förröendevalda, hur man vill att de skall handla i denna affär." Så lyder avslutningen på den i Eder Årader tidning av den 17 dennes relaterade intervju med ett par av de inom fullmäktige tyvärer få motståndarna till det fetala Skedhultsköpet. I avslutning till denna appell må det tillägas undertecknade i egenskap av skattebetalare att anfordra följande till ytterligare belysning och ventilering av Skedhultsaffären.

I likhet med vad opponentererna velat hävda, måste det få anses utslutet att marken ifråga inom överskådlig tid kan komma till användning för bostadsbyggande. Vid detta förhållande har egendomens värde (försäljningspris) hänföra sig till de värden, som ligga i svikastning av skog och jord och erforderligt byggnadsbestånd.

Enligt senaste fastighetstaxering (1964) innehöll egendomen (inclusive tillhörande torp) följande arealer och virkesförråd:

Inägor (åker, tomt, beten)	49 har (19 %)
Skogsmark	204 " (78 %)
Impediment	9 " (3 %)
Summa 262 har	

Virkesförråd:	
barskog	23.500 m ³ sk
lövskog	3.000 "

Summa 26.500 m³sk eller 130 m³sk/har (prod.)

(Enligt Hushållningssällskapets årsberättelse skulle totalarealen vara 294 har och virkesförrådet från januari 1958 ha sjunkit från 30.000 till 27.700 m³sk i december 1963.)

Taxeringsvärde 440.400 kr, varav 126.000 kr hänföra sig till jordbruket inclusive byggnader.

Det av staden godtagna inköpspriset är som känt 1.500.000 kr, vilket sålunda svarar emot 5.750 kr/har (totalt). Motsvarande siffra enligt Hushållningssällskapets arealuppgift 5.100 kr.

Som jämförelse vad beträffar markinköp må nämnas följande från offentlig statistik hämtade uppgifter över av domänverket under år 1960 inom Södermanlands, Östergötlands, Närke och Kalmar län genomförda köp. För inalles 21 fastigheter om 3.585 har (varav 6 % inägor, 51 % prod. skogsmark och 13 % impediment) belöpte sig inköpspriset till totalt 2.335.500 kr, svarande mot 2.220 kr/har (totalt) eller mindre än hälften av det pris per har staden godtagit.

Ytterligare en jämförelse av skatteintresse kan förtjäna omnämnande nämligen det av Nobelstiftelsen nyigen (december 1967) genomförda köpet av skogsfastigheten Röstorp i Eksjö socken — om 1.375 har, varav 1.172 har prod. skogsmark och ett vid försäljningsstillfället uppskattat virkesförråd av 120.000 m³sk eller 102 m³sk/har prod. Försäljningspriset utgjorde 2.800.000 kr, svarande närmast mot 2.000 kr/har (totalt).

Av förestående jämförelsematerial, vilket hänföra sig till beräknade avkastningsvärden och skogsmarker av genomslutligt väl så goda boniteter som Skedhult kan uppvisa, torde utan vidare kommentarer framgå, att de av staden godtagna inköpspriset för Skedhult ligger ständigt för högt och att detta

köp ej minst med hänsyn till stadens skattefyringda läge och andra verkligt angelägna investeringar för allmännyttiga ändamål måste få anses som en för staden synnerligen dålig affär.

Slutligen må framhållas — som tidigare funnits anledning göra — att det är nödvändigt, att staden, som har stort ansvar för samhällsbyggnad och bostadsförsörjningen, ej försätter möjligheterna till förvärv av erforderlig och lämplig mark utan söker föra en aktiv markpolitik, dock med tillbörligt hänsynstagande till rimliga och realistiska värden och förefintliga ekonomiska resurser.

Eksjö den 16 januari 1968.

Eric A. Rydbeck. Harald Berliud.

Flera insändare!!!!

Skedhult och pensionärsbostäder

I fru Johnssons insändare beskylls jag offentligt för att vara motståndare till uppförande av pensionärsbostäder i Eksjö.

Innan ett sådant angrepp görs, bör rimligtvis vederbörande ha satt sig in i rätta förhållanden, vilket tydligen inte fru Johnsson gjort! Som företagsledare är jag mycket mån om att Eksjö stad uppför så många bostäder som möjligt. Jag har icke vid något tillfälle gått emot uppförandet av pensionärsbostäder.

Det förhåller sig så att Eksjö stad har blivit tilldelad en viss byggnadskvot och den skall fördelas på olika kategorier, vilket också har skett. Självfallet kan det ha hänt att icke alla önskemål blivit tillgodosedda.

När det gäller den ekonomiska satsningen på Skedhults söster, oavsett vilka anläggningar som kommer till stånd, så har jag fortfarande den uppfattningen att dessa investeringar bör bedömas i relation till alla övriga önskvärda eller nödvändiga investeringar inom Eksjö kommun.

Jag anser mig nog vid varje tillfälle ha tagit tillvara Eksjö stads intressen när det gäller det ekonomiska handlandet och kommer även i fortsättningen att göra detta, men självfallet måste man vara framsynt när det gäller Eksjö stads fortsets utveckling.

Jag skulle slutligen gärna vilja ställa en fråga till fru Johnsson. Vad har fru Johnsson själv utträtt för Eksjö stad under alla dessa

Philip Lindholm
Eksjö

1970

Varför förtegs det i skedhultsfrågan?

I anslutning till den livliga debatt som de senaste dagarna förts i tidningen angående Skedhult har jag få anföra följande.

När köpet av Skedhult blev aktuellt anlätade staden en jägmästare på Eksjö revir för värdering av egendomen. Enligt de upplysningar jag då fick av honom kom han, om jag minns rätt, till ett avkastningsvärde något under miljonen. Detta värde redovisades ej i debatten, då stadsfullmäktige beslöt om inköpet. Några tomtvärden kan man väl ej räkna med på grund av

avståndet till staden. Fullmäktige var dock ej eniga. Några få kloka män, däribland stadens "grand old man", talade förgäves mot köpet.

Några nämnavärda inkomster har väl staden ej haft från skogen. Beträffande skogsvärden återstår en hel del rätt kostsamme åtgärder, såsom plantering av gamla kalmarer och röjning av de forna betesmarkerna vid sjön.

Om arendastorn körs bort från Skedhult kommer väl åkrarna vid Persö och Övrabo — som han nu brukar — att växa igen.

Harald Berliud (Eksjö)

Ska Eksjö göra en sån felsatsning?

I morgon skall frågan angående Skedhults framtida användning avgränsas i Eksjö. Enligt de uttalanden som gjorts redan före beslutet är det redan klart: det blir golfbana och utlyrning till jaktvårdsföreningen.

Men det är flera städer i vårt land som har gjort felsatsningar av detta slag, t.ex. Sollefteå. I måndags Svenska Dagbladet stod följande att läsa:

"I Österfors i Långsele ligger den kommunala golfbanan på 18 hål och väntar på sommaren och "industrigubbarna". Golfklubbens 50 medlemmar har under en treårsperiod fått sammanlagt 175.000 kr i kommunala bidrag.

SSU har lett demonstrationståg

mot banan och 1121 kommunalvännare har skrivit på en protestlista mot projektet.

Detta bör begrundas av dem som skall fatta beslut i morgon. Det är ganska märkligt, att i det åsyftade fallet deltog SSU. Var finns i Eksjö något uttalande från någon ungdomsorganisation eller motsvarande? De har inte på något sätt tagit ställning i denna fråga som i så stor omfattning berör Eksjöns framtid och dess ungdom.

Man hoppas bara att förnuftet får råda och Skedhult försäljas. Det blir finnas köpare på nära håll, så sälj det innan golfbanan är ett faktum.

Eksjöbo som tror förnuftet skall segra.

1970

Skedhult, Philip Lindholm och golfbanan

Hr Redaktör. 1970

För Eksjö golfklubb är det ju beklagligt, att den nuvarande golfbanan ej kommer att kunna behållas, då väg 32 får en annan sträckning, men detta är väl rimligtvis inte en kommunal angelägenhet.

Det är grov demagogi, när hr Lindholm i sin insändare skriver: "Om fru Sally Johansson har den uppfattningen, att detta initiativ att samla in 250.000 kr och dessutom gå in med en skrivelse till stan är horribelt, då frågar man sig, om det över huvud taget är någon idé att ta något som helst initiativ". Det horribla är att begära stadens m rkan med halva anläggningskostnaden men naturligtvis inte, att att klubben samlat in en stor summa själv. Det är tvärtom mycket berömvärt och tyder på ekonomisk stabilitet hos sportens utövare och sympatisörer. På denna inslagna väg har Eksjö skattebetalare klubben god fortsättning, men vi vill inte, att staden skall engagera sig för 1/4 miljon kr i företaget. Visst lönar det sig att "ta något som helst initiativ" hr Lindholm. Med stor glädje skulle sådana initiativ hälas, som kunde förbättra stadens ekonomi i stället för att försämrats.

Ni säger att det är sildeles felaktigt, att stadens engagemang skulle kosta 200.000. Jag har tidigare inte nämnt någon summa alls, eftersom jag inte vet i vilken form engagemanget skulle ska. Ni har sagt, att anläggningen är kostnadsberäknad till 200.000 kr., att klubben själv samlat in 200.000 kr. och därefter "anhållit om resterande belopp av Eksjö stad."... Vad beloppet än skulle bli, så är det för högt och stridande mot folkopinionen i staden.

Jag förstår irritationen och önskemålet, att frågan inte borde getta så stora proportioner. För golfklubben hade det givetvis varit bättre, om saken avgjorts hastigt och obemärkt till dess förmån. Nu riskerar hr Philip Lindholm och andra ja-sägare i stadsfullmäktige att bli strukna på vallistorna i höst enligt rekommendation av "Lögavläsnade utan PR" i fredagstidningen. Hr Lindholm är fullt införstådd med, "att ishockeybana, förbättring av fotbollsplan och bandybana behövs". Ja, det är gott och väl, men är det möjligtvis inte något annat, som också behövs i Eksjö än fritidsaktiviteter?

Vi kunde för ett par dagar sedan i denna tidning läsa en redovisning av socialchefen innebärande

att det behövs omfattande kommunala insatser för de gamla, bla är det nödvändigt med tillskapandet av ytterligare äldreomsorgsplatser.

att socialnämnden redan för 3 år sedan ansåg att målsättningen för iordningställande av pensionärsbostäder bör vara 20 st. pr år, men

att Dk av ekonomiska skäl inte kan gå med på mer än högst halva antalet under den närmaste femårsperioden,

att vår enda lekstuga är av zilt-för flygsam omfattning, varför man hoppas kunna uppföra ännu en dyl.

att flera daghem och även fritids-

en ledamot av såväl kommunalfullmäktige som drätselkammare vet ju dessutom om alla andra nödvändiga och kostnadskrävande projekt, som pekar på lösning snarast.

Jag misstänker tyvärr, att Philip Lindholm har samma åsikt om allmänna engagemang som en annan fullmäktig deklarerade, då jag förbrådade honom, att han blottat Skedhults-köpet. Han sa: "Bästa vän, 1 1/2 miljon kr är inga pengar för en stad." Då är väl den nu eventuella 1/4 miljonen bara småpotatis.

Eftersom hr Lindholm i Dk inte ansåg, att staden har råd ordna erforderligt sväl pensionärsbostäder ställer jag nu en fråga och den vill jag ha besvarad. Ansar hr Philip Lindholm, som en av våra mest framskjutna förtroendemän och med de ansvar för hela stadens befolkning, som detta bör innebära, att det är försvarligt att engagera staden i golfanläggning, då så många sociala och andra viktiga intressen åsidosatts och uppskjutits?

Eksjö i april 1970

Sally Johansson

Ytterligheterna talar!

RENT VATTEN eller golfbana i Eksjö

I anslutning till Skedhults-debatten må det vara tillåtet att fråga, om inte det sk tredje steget, dvs sista utbyggnaden för det höggradiga reningsverket, vilket skulle medföra rent vatten för Eksjö, är lika god PR som en golfbana. En vanlig enkel medborgare, som absolut inte har något emot golf, snarare tvärtom är emellertid under nuvarande förhållanden mer angelägen att få vattenproblemet i Eksjö löst på ett tillfredsställande sätt.

I den budgetplanering som gjorts för fritidsaktiviteter inom blocket har, enligt vad som uppges, inte heller något anslag eller några pengar diskuterats för en golfanlägg-

ning på Skedhult. Det är väl också en fråga för sammanläggningsdelegerade, som inte kan avgöras på enbart Eksjö-hall.

Det sk tredje steget på reningsverket skulle kosta Eksjö stad 300.000 kr per år under en tioårsperiod. En approximativ beräkning av utläggen för Skedhult skulle väl vara sig om cirka 200.000 kr per år.

Det måste bli ett val mellan vatten dvs rent vatten och golf. Det första måste i varje fall ges prioritet.

Kan inte golfbanan anses vara ett gemensamt problem för de nya kommunblocken Eksjö, Nässjö och Vetlanda?

Moderat

1970

Minigolfbana på Skedhult, så får andra plats också

Artikeln i SmTs tisdagsnummer om Skedhult och det flotta förslag och erbjudande som golfklubben framfört till Eksjö stad väcker oenkligen en hel del undran och föranleder åtskilliga frågetecken.

Man ställer väl lite till mans den frågan: Vad blir kvar av mark och hus för andra idrottsföreningar och samfund samt alla dem som motionerar på egen hand?

Golfporten är ju en sådan spart som vem som helst inte kan eller har råd att utföra. Enligt tidningen är medlemsavgiften 175 kr per år. Klubbor och annat för en nybörjare kostar mellan 500 och 1.000 kr.

Om jag har fattat rätt, så ska för golfklubbens 200 medlemmar, av vilka många är från Nässjö och Vetlanda, Skedhults helt öppna åkerareal plus lite till gå åt för golfbanan och så en flygel och några av de andra husen som finns inom området. Resterande skogsmarker och de eventuella byggnader som blir kvar skulle alltså stå återstående 9.800 skattebetalande eksjöbor för sams om plus förmå-

Har golfklubben tänkt på att det finns andra föreningar som kanske också har förslag? Jag skulle tro, att tennisföreningen gärna vill ha 3-4 kortanlagda banor, DFK en fotbollsträningsplan, BK utehandbollsplan, rytterföreningen ridhus och tävlingsplan, EGK och ESOK säkert något samt de kyrkliga samfundet en tävlingsplan för möten och samtliga givetvis åtminstone ett hus var för instruktörer och liknande. Vad kostar detta och vem ska betala? Den ens föreningen har väl inte företräde framför den andra? Reklamplan är väl inte tänkbart ute i naturen, då blir det ju rannivolt.

Till slut: bygg en miniatyrgolfbana! Den sortens spel har alla, rik som fattig, gammal som ung, råd med och glädje av.

Ej 100.000

Förvärvet av Skedhult går in i sitt avgörande skede

Herr redaktör!

Lagmanstare H. Berling har i insändare upplyst, att hans och kollegan E. Rydbeck's tidigare arealuppgift beträffande Skedhult inte var helt korrekt. Efter korrigerings visat det sig, att priset pr hektar är 4.947 kr medan medelpriset för jämförelsegårdarna stannar på 2.320 kr. Jag har i min föregående insändare påstått, att priset är mer än 100 proc högre än marknadsmässiga priser, en slutsats som står sig även efter senaste arealuppgift.

I Smålands-Tidningen den 13 jan i år redovisar drätselchefen, att Eksjö under år 1967 gjort 15 fastighetsköp för sammanlagt 2,9 miljoner kr. Här inlämnades då Persö och Skedhult. För ommande är beräknat staden att på samma sätt göra markköp för 1 miljon per år. Hur många är såmåt detta bör förigå nämnas inte, med den inställning våra styresmän utklarat kanske man bör ställa in sig på så här 5-10 år.

Vid senaste sammanträde i samarbetsnämnden lär följande ha inträffat.

Herr Redaktör!

Undertacknad har beretts tillfälle att svara på ovanstående insändare skriven av fru Sally Johnsson.

Beträffande samarbetsnämndens handläggning av frågan om Skedhultsköpet kan kort konstateras att eftersom köpet överklagats, fanns ingen anledning för samarbetsnämnden att nu taga ställning i länefrågan. Fru Sally Johnsson påstår att jag i samarbetsnämnden skulle ha sagt att Skedhultsköpet skall igenom på ett eller annat sätt. Detta är fel. Vad jag sagt i samarbetsnämnden är att om frågan på nytt underställs stadsfullmäktige tror jag att köpet kommer att gå igenom. Det tror jag fortfarande, därför att det är till fördel för staden att äga detta stora markområde, sedan vi till kronan försålt ett ungefär lika stort område för 1,4 miljoner.

Beträffande stadens ytterligare markköp i framtiden vill jag konstatera att budgetberedningens förslag om att avsätta 1 miljon om året under fem år är riktigt. Fråga är nu inte 1 miljon om året är i underkant, önskvärt vore att vi kunde köpa ännu mera.

Eksjö den 19/2 1968.

Olof Andersson.

fort. Man var eniga om alla investeringar som diskuterades, men när det blev fråga om Skedhultsköpet godkändes inte detta av grannkommunernas ledamöter. Ärendet bordlades. Hr Olle Andersson skulle då diktatoriskt ha slungat ut, att köpet skall igenom på ett eller annat sätt. Dålig upptakt till samarbetet i den blivande storkommunen, tyckes det mig. Man skall dock inte lita på hörsägen och ingen skall dömas ohörd, varför jag uppmanar hr Andersson att dementera ovanstående, om det är riktigt.

Anmälan mot handläggningen i stadsfullmäktige kvarstår bl a därför att arealstorleken aldrig nämnades. Utgångspunkten vid bedömning av värdet på landbruksfastigheter är annars alltid priset pr hektar, men stadsfullmäktige visste alltså inte vilket detta var och frågade tydligen inte heller efter det. Om man nu är så övertygad om, att köpet är en god affär och bör komma till stånd, varför redovisas inte skälen? Någon har påstått, att de bör vara hemliga. Så mycket bör väl ändå dock kunna avslöjas, som hur den ekonomiska ställningen blir: vilken kostnad låneräntorna kommer att dra, hur stor förlusten blir för att under minst fem år driva kursgårdar åt säljaren, hur stor den årliga avkastningen av skogen kan tänkas bli. Och nog kunde man väl ge sig tid till att göra upp om priset på de inventarier, som staden skall köpa, innan gårdsköpet avgörs. Om inte frestas man att ge dem rätt, som tycker att affären är upplagd som en överrampning. I den situation, som nu uppstått genom överklagandet av decemberbeslutet, bör det inte vara så överhängande bråttom längre. Det viktigaste just nu är att åtminstone invänta samarbetsnämndens ställningstagande till affären. Utan dess godkännande torde det, efter vad jag tagit reda på, vara definitivt stängt för staden att få upplåna erforderligt kapital.

Om stadsfullmäktige på torsdag driver igenom köpet och samarbetsnämnden därefter icke ger sitt godkännande, vad gör man då? I köpekontraktet finns inget förbehåll om återgång, om staden skulle vägras lånemöjligheter.

För närvarande finns det två utvägar: bordläggning eller avstående från köpet. Eller finns de tre: kontraktbetalning?

Sally Johnsson.

Hård kritik mot Skedhultsköpet

'Fritidsaktiviteterna borde dras österut åt Försjön ute vid Hult'

Skedhultsköpet utsattes för beskrik när debatten om Ekejöbäckskrets "morgondag" gled över till fritidssektorn. En av deltagarna i debatten karaktäriserade affären som ett "impulsköp", som fullmaktigeledamöterna fick vetskap om först tre dagar innan "papperen ritades på". Debatten om Skedhult förde med sig ett önskemål — ja, det ställdes faktiskt krav om att skattebetalarna skulle få inblick i viktiga kommunala affärer före beslutet. Det måste skapas samråd med folket före viktiga kommunala beslut hävdades det under samtalet.

Det var KDS-representanten Vilhelm Westlund som redan i sin inledande debattinledning förde in Skedhult i diskussionen genom att anse det nödvändigt med en förskjutning av fritidsaktiviteterna österut — från Skedhult till Försjön i Hult, där, enligt Westlund alla förutsättningar fanns att skapa det verkliga fritidseldorado.

Och Fp-mannen Otto Ohlsson kopplade genast på: — Tack Westlund för orden om Skedhult, sade han. Den där affären har gett mig nära nog magssår. Varför satsade man inte på Försjön istället. Skedhultsaffären var ett impulsköp och förhandlingarna sköttes på ett för mig underligt sätt, därför att stadens stadsfullmäktigeledamöter ingenting visste med bestämdhet om dessa planer förän tre dagar innan köpet stadfästes. Staden gjorde här en felsatsning. Var det inte ursprungligen

menat att detta område skulle köpas in för industriändamål. Skulle det inte vara en god markreserv för industrin. Nu har man vänt på steken och förklarat att marken skall användas för fritidsändamål. Och vad planerar man där, jo, en golfbana, som man tror att Näsje och Vetandans golfentusiaster skall vara med om att betala.

Vilhelm Westlund: Jag är helt överens med Otto Ohlsson. Därför går jag så långt att jag kräver att Skedhult skall säljas igen.

Einar Johansson: Efter vad man läst i pressen rådde ju också delade meningar bland "folket på gatan" om just denna affär. Jag har den uppfattningen att hela diskussionen om Skedhultsköpet infektades.

Otto Ohlsson: Här måste jag slå till bromsarna. Skedhultsdebatten var inte infektad på något sätt. Jag anser den förtid på ett högt plan och med vettig argumentering. Visserligen kom allmänheten sent in i bilden, men det gavs tid att debattera köpet. Om man släpper in pressen och allmänheten för att dryfta ett så viktigt köp, och ändå kallar den debatt som då uppstår för infektad — ja, då tycker jag inte vi skall ha sådana debatter i fortsättningen. Men det är ju inte den vägen vi skall gå för att föra in — som någon sagt under den här debatten — en förtydjad folkdemokrati. Nej, det skall vara flera s k "skedhultsdebatter" om kommunala spörsmål innan man går

till beslut. Vågar en kommun gå med på detta, då har vi en stark kommun.

Einar Johansson: Av tidningspolitiken att döma var den infektad. Ute i kommunen fick vi den uppfattningen, att motsättningarna var så stora i Ekejö, att de inte kunde överbryggas.

Otto Ohlsson: Kunde det inte bero på ovanan vid sådana debatter att det gav sådant intryck. Vi måste ju alla hålla med om, att vi inte varit alltför bortskämda med den

arten av frisk debatt. Nej, Skedhultsdebatten var en rejäl sådan, och ingen skulle vara gladare än jag om det blev flera sådana. Men det förutsätter, att vi kommunallmän "lättar något på förkåten" när viktiga kommunala ställningstaganden är på gång.

I Mariannelund har vi vårt eget lilla Skedhultsproblem på torget, sade Tore Swahn. Men får jag ställa en stilsam fråga: Skedhult får tydligen ännu ej helt betalt. Vi får tydligen skatta oss lyckliga, att vi ute i kranskommunerna inte köpt in en massa herrgårdar. Kan inte köpet gå tillbaka? Vi ute i bygderna har ingen som helst glädje av Skedhult. Det hade varit renhängare om vi väntat med frågan om ett köp av Skedhult tills efter sammanläggningen. Nu får ytterområdena vara med om att betala fiolerna, slutade Tore Swahn.

Från Skedhultsaffären var därmed inte steget långt till frågan om kommunlednings sätt att presentera stadsplaner och andra aktuella nyheter inom kommunen.

Någon talare slog ner på det faktum att när ett planförslag ställdes ut till allmänt beskådande, så var detta förslag i princip redan taget av de styrande. Allmänheten gavs inga alternativ. På den punkten ville man ha en ändring till stånd. Genom att presentera alternativa förslag skulle också skattebetalarna ges möjlighet att komma med kritiska synpunkter. Och därigenom väcka hälsosam debatt kring förslagen.

ALVAR ANDERSSON pådrönde fören grundlig utredning om industrimärken.

VILHELM WESTLUND talade sig varm för ett kommunalråd som skulle styra stor-kommunen.

Moderat blev socialist och socialist moderat i debatten

Eksjö kommunfullmäktige beslöt på torsdagskvällen behålla Skedhult. Men för försäljning reserverade sig 11 ledamöter av 49. Beslutet föregicks av en tre timmar lång debatt, där många sakliga inlägg gjordes. Både för och emot. Vältaligheten flödade i somliga inlägg, där ironin ibland firade små triumfer. Nog gjorde det väl att publikintresset var det största som någonsin noterats i Eksjö. Det låg spänning i luften. Ingen visste väl från början hur matchen skulle sluta, argumenten var tyckte man lika på båda håll. Beslutet om försäljning gick över partigränserna, det var endast moderaterna, som mangrant stödde kommunstyrelsens förslag. KDS-are och huvudparten av folkpartisterna hörde till oppositionen liksom hälften av centerpartisterna och broderskapare. Intresset var på helspänn. Men än är säkerligen inte sista ordet sagt i Skedhultsdebatten, där det mot slutet snackades mycket om ideologi.

Olof Hellgren, fp. Man har inte ansett sig kunna utreda en försäljning på ett meningsfullt sätt. Det finns starka motiv för en annan lösning.

Hr Olof Hellgren inledde debatten med att citera arbetsutskottet, som ansett sig inte på ett meningsfullt sätt kunna utreda frågan om försäljning. Själv ansåg han utomordentligt starka skäl föreligga för försäljning. Skedhult är en ekonomisk belastning. Yrkade återremiss för en utredning om ett ekonomiskt försvarbart sätt sälja Skedhult.

Hr Otto Ohlsson deklarerade att alltsedan Skedhult köptes 1967-68 hade det varit en ekonomiskt olönsam affär. Ekonomiskt olönsam kommer den att förbli så länge kommunen behåller Skedhult. Ärendet har nu kommit in i en ny fullmäktigeförsamling, en ny disposition av Skedhult har också förelagts fullmäktige än då frågan först var på tapeten. Hade inget emot återremiss — för att utreda de ekonomiska möjligheterna för försäljning.

För behov nu slöseri med mark

Hr Einar Sjö, Mariannelund, hade en lång utläggning. Han började med att notera det stora intresse frågan väckt, vilket visades av den stora publiktillslutningen vid kvällens sammanträde. Personligen hade han den uppfattningen att man börjat i fel ände. Här gäller inte frågan golfbana — utan den ekonomiska syn man skall lägga på problemet, om Skedhult skall an-

Einar Sjö, c. För att kunna ta ställning till Skedhult behövs en fullständig plan för kommunen markbehov för olika ändamål.

vändas för det eller det ändamålet. En så stor satsning, som det här gäller, vore väl något för flera kommuner att ta ställning till men en sådan utredning har inte gjorts. I den diskussion som förekommit om Skedhult har man i dagarna kommit fram till en paketiösning. I den femårsplan med bl a fritidsaktiviteter som uppgjorts är Skedhult inte med. Frågan är dock av stor ekonomisk betydelse. Hr Sjö noterade vidare att man inte tänkte ha lantbruket kvar på Skedhult. Den förlust som egendomen åsamkar kommunen gäller inte bara i dag utan all framtid. Han efterlyste en ekonomisk redogörelse av den art att man vet var man lägger pengarna. Han frågade också efter fritidscentra för Ingatorp och Höreda. Efter att ha berört nödvändigheten av att gå försiktigt fram i ekonomiska sammanhang erbjöds han om att då Skedhult köptes var det fråga om markförvärv. Det skulle bli värdefull mark med åren. Då var det en fråga om behov — nu är det slöseri med mark. En ekonomisk kalkyl skulle antagligen frammana ett nej till golfbana i nuvarande läge. När den kommunala planen kommer fram kan man förstå ta ställning till Skedhultsfrågan i hela dess vid. Vidare framhölls att i utredningen inte framkommit vilka saker som kommer att lastas egendomsägaren, vilka åtgärder kommunen kommer att behöva stå för, bl a de sanitära. Kommunen svarar för bl a vägar och yttre underhåll. Kontrakten med golfklubben skall gälla 50 år. Hr Sjö nämnde också att kontraktet med hushållningssällskapet angående kursgården ännu var gällande. Eftersom frågan ytterligare borde penetreras, det förelåg så många oklarheter, ville han också ha återremiss.

Aldrig tidigare har ett fullmäktigemöte i Eksjö tilldragit sig en sådan uppmärksamhet och en så stor åhörarskara. Ungefär 125 personer följde debatten om Skedhult.

Otto Ohlsson, fp. Jag har konsekvent hävdat att Skedhult redan är en dålig affär. Fastigheten bör säljas.

Hr Eric Odevall, m, gjorde en tillbakablick till tiden då Skedhult köptes. Han konstaterade att det när köpet bestämdes saknades en motivation för affären. När köpet överklagades och man skulle förklara sig kom fritidsändamålet in i sammanhanget för första gången, konstaterade han. Skedhultsköpet var kanske en mindre lyckad affär, men nu gäller det att göra bästa möjliga av situationen. De föreliggande kontraktsförslagen innebär en bättre ekonomi på fastigheten. Inflationen tycks ju också fortsätta och värdet bör stegras som kapital. Hr Odevall invände också mot hr Skäärs åsikt, att det var värdefullt att skydda vattentäkten.

"Utanför protokollet"

Mot hr Odevalls historik invände hr Lewenhaupt, som framhöll att han redan när beslutet togs i stadsfullmäktige framhöll behovet av fritidsmark. Men det finns inte i protokollet.

I det följande kom man återigen in på de hygieniska anordningar som kan behövas vid anläggande av en golfbana. Och hr Sjöo sade att han ville ha en ytterligare möjlighet att se över det totala markbehovet. Det är inte så lätt för oss som kommer utifrån att ta ställning här i den västra delen av kommunen.

Hr Wesslund sade för sin del, att behovet av fritids- och rekreationsområden är säkert stort. Men en kommun av Eksjös storlek och med den ekonomi som finns får nog finna sig i att nöja sig med allemansrätten, dvs låna privata ägares markområden, ansåg han.

Det var det nu inte, det ansåg även hr Lewenhaupt. Men vad är lönsamt, sporde han. Sporthallen kostar kommunen 0,5 miljoner om året. "Skedhult åt alla", stod det i en icke anonym insändare från centerungömen. Men det var bara den passusen som han och centerungdomarna var ense om.

I ett nytt inlägg återkom Einar Sjöb, c, till angelägenheten av att få en plan för kommunens behov av mark för olika ändamål. Behöver vi inte Skedhult, behöver vi annan mark — eller behöver vi både ock? frågade han.

Erik Pettersson, c, tyckte det var beklagligt att inte allmänhetens synpunkter kommer fram till politikerna.

"Insändare ej bästa kontakten"

Det är en riktig tanke, fyllde Carl Lewenhaupt i. Anonyma insändare är inte den bästa kontakten, menade han. Han gav Einar Sjöb rätt i att man behövde en fysisk planering. Fritidsnämnden har efter fattig förmåga gjort ett försök i Fritidsmark 70, betonade han. Men hur vill Einar Sjöb och Erik Pettersson ha det med försäljningsfrågan? undrade han.

Ideologi är inte något som man skall hålla sig med endast valår, sade hr Olof Bäcklund, c, som var tvungen om den tänkta användningen gick in i hans ideologi. I blev enorma förluster på kontraktförslag som finns och slås ut på 50 år, sade hr Lewenhaupt. Det är inte rätt att binda på så sätt.

Samma ideologi för s och m

Ideologi var också något som Nils Gustafsson, s, kom in på. Han konstaterade att han och hr Lewenhaupt tydligen hade samma ideologi när det gällde ägande av mark. Lewenhaupt är en god socialist, tyckte han. Att behålla Skedhult är för mig matnyttigt ideologiskt, konstaterade hr Gustafsson. Golf sade hr Gustafsson inte sig känna närmare till — men ej heller tycka

Nils Gustafsson, s: Att behålla Skedhult är för mig ideologiskt matnyttigt. Om golf tycker jag inte.

illa om. Ekonomin för utnyttjandet kan man diskutera. Men arrendatorn måste få besked. Det är ett anständighetskrav.

Du är moderat, Nils"

— Du är alltid intressant att höra, Nils, replikerade hr Lewenhaupt till Nils Gustafsson. Du är moderat! tyckte han.

Nils Gustafssons synpunkter delades av hr K E Peterson, s, som speciellt underströk att det inte var frågan om någon jättelik kommunal satsning på golf.

Hr Lewenhaupt återkom i ett nytt inlägg till värdet av att upplåta skedhultsmarken till golf och jaktvård. Det är en riktig användning. Dessutom underströk hr Lewenhaupt: Det finns utrymme för en rad andra aktiviteter på Skedhult. Som ledamot i fritidsnämnden påpekade han nämndens avvikande uppfattning beträffande utnyttjandet av huvudbyggnaden. Nämnden har för sin del ansett att den borde bli ett gemensamt centrum för alla verksamheter å Skedhult.

"Skedhult för dyrt"

Kommunalt ägande av mark återkom än en gång från ideologisk synpunkt. Det var hr Sören Gustafsson, fp, som tog upp den saken. Kommunen skall äga mark för sina behov — men inte till vilket pris som helst. Skedhult var för dyrt när det köptes. Är det klart med exploatering, ja då kan man tänka sig att betala ett överpris. Den här användningen som föreslås måste redovisas på fritidssektorn, som börjar bli så dyr att vi inte orkar med fortsatt utveckling.

Hr Arne Skäär, s, tog upp fiskefolkets intressen. Han ansåg att fiskeklubben skulle få sin ställning förstärkt, bli ville han ta bort fiskerätten för jaktvårdsarrendet i Trädgårdsviken. Han menade vidare, utöver ett instämmande i tidigare socialdemokratiska talares inlägg, att det måste vara ett intresse att skydda vattentäkten Norra Wixen. Ett 25-årskontrakt för golfklubben skulle vara vettigare, menade talaren, som instämde med uttrycket Skedhult åt alla! Kommunen bör då äga gården.

Det finns oklara punkter i kontraktet med jaktvårdsföreningen, sade Einar Sjöb, c, i ett nytt inlägg. Han gick också som förtroendeman i jordbrukets organisationer till svaromål beträffande en del uttalanden om Skedhults värde som jordbruksgård.

"Inte mycket nytt"

Debatten har inte gett mycket nytt, tillät sig hr Otto Ohlsson, fp, att konstatera innan han gav sig in på att förklara folkpartiets uppfattning om kommunernas markinnehav. Det är el att påstå att folkpartiet enbart skulle vilja ha privata markägare, sade han.

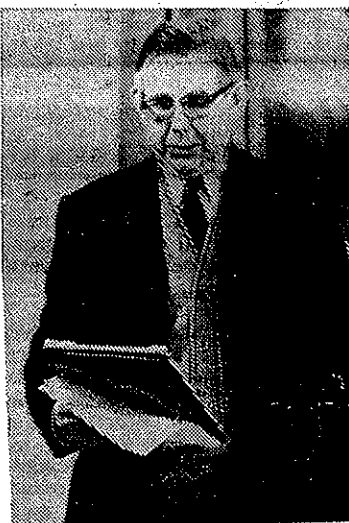
(Forts på nästa sida)

Vilhelm Wesslund, KDS: Vi i småkommunerna måste nog tänka oss att som fritidsmark utnyttja och skita på de områden som har privata ägare.

Inte råd med sådana äventyrligheter

Hr Vilhelm Wesslund ansåg också att man fått Skedhult på halsen. Och att försäljning var det enda möjliga. Fann det lönlöst att utreda frågan, den måste få ett avgörande. Han noterade att Skedhult är en stor ekonomisk belastning för kommunen, det blir 3,12 per skatte-krona och kommuninvånare. Vi har inte råd med sådana äventyrligheter, sa han bl a. Det var inte ekonomiskt försvarbart och en ekonomisk belastning för kommunen. Han angrep de siffror beträffande skog och dylikt som framlagts, framhöll att nästa tioårsperiod finns ingen skog kvar och efterlyste räntan på hela kalkylen. Han hade emellertid inget emot golfporten som sådan den var all right — men utan stöd och dolda subventioner. Instämde i Olof Helligrens yrkande. I andra hand om Helligrens yrkande avslås yrkade han avslag på utarrendering till de båda föreslagna arrendatorerna.

Erik Pettersson, c: Det är beklagligt att inte allmänhetens uppfattning mera kommer fram till politikerna.

Årlig förlust på över 100 000?

HVR Erik Pettersson, Ingatorp var ganska från i tonen. Han framhöll att en VA-anläggning på Skedhult skulle kosta ett par hundra tusen. Chefsförhandlare Olle Andersson hade inte reda på den saken, vilket han själv sagt. Och Olle Andersson brukar inte ljuga, sa hr Pettersson, som emellertid också tyckte att Olle A borde varit så renhårig och sagt "har ni undanhållit det här för mej så vill jag inte ha med saken att göra längre". Och så noterade hr Pettersson vidare att de "gubbar" som skall åka mellan Eksjö och Skedhult blir inte billiga. Det har sagts att förlusterna på Skedhult blir inte så dyra för det är en exploateringsfastighet. Den låser man för det första inte på 50 år och sedan tyckte hr Pettersson synd om de vilka kom att bygga där, de skulle få dras med gamla förluster. Han noterade också att förlusterna på Skedhult skulle överskrida 100 000 årligen. — Vi har redan högre skatt än grannkommunerna, vi kan inte ligga kvar på toppen jämt, sa han. Det är dålig ekonomi att anlägga en golfbana på Skedhult, den bör lösas i annat större sammanhang. Varför inte på Rödjenäs, där samtliga kringliggande städer kan bli intresserade, slutade hr Pettersson.

Bättre golf-kontrakt än tidigare

kunde nöja sig med att yrka bifall till kommunstyrelsens förslag. Ar-

Olof Andersson, s: Argumenten är rätt klara. Förslaget är rätt väl underbyggt. Det ger klara ekonomiska fördelar.

gumenten var så klara. Man hade lagt fram förslag till arrendekontrakt på 50 resp 25 år. Vad ville man mer. I september 1969 hade man för övrigt i princip upplåtit markyta för golfbana. Första kontraktet med golfklubben hade innehållit fritt arrende och dessutom ett årligt bidrag på 15 000 kr. Nu gällde det visserligen något större markområde öppen jord men inget bidrag. Och så räknade man med ökat antal skatteintäkter. Och så berördes bl a problemet att golfklubben kommer att bli bortmotad från nuvarande banan. Och så la Olle Andersson fram en annan ekonomisk kalkyl, hemmagjord, där han räknade med att man skulle kunna få tillbaka pengarna genom olika sätt vadan han tyckte att det var ett rätt väl underbyggt förslag men det gällde beslut i dag — annars kunde man räkna med ytterligare arrendeperiod för nuvarande arrendatorn. Och då skulle avtalen med övriga arrendatorer gå upp i rök. Yrkade bifall till kommunstyrelsens förslag.

Carl Lewenhaupt, m: Både i den här utredningen och i en precis färsk utredning framhålls behovet av fritidsmark. Det är inte bara golf och jaktvård som får plats på Skedhult.

Olönsamt — men vad är inte olönsamt?

Hr Carl Lewenhaupt inledde med att fråga "behöver vi Skedhult". Han noterade det utomordentliga intresset som Skedhult-frågan samlat inte bara vid kvällens sammanträde utan också i dagspressen, där han gick till attack mot de anonyma insändarna, vilka han ansåg vara dåligt informerade. Det var sakliga inlägg, som inte byggde på åkta, ansåg han. I fortsättningen erörde han den utredning beträffande Skedhult som gjorts av fritidsnämnden, han nämnde också ett par utredningar från riks- och länsplanet. Efter en stunds högläsning kom han in på frågan om Skedhult kunde vara ekonomiskt lönsamt.

EKONOMISK KALKYL FÖRST SKEDHULTSBESLUT SEDAN!

En enträgen vädjan till kommunfullmäktige i Eksjö att uppskjuta det definitiva beslutet om Skedhult öde görs i dag av fru Sally Johnsson, en av dem som allra flitigast deltagit i debatten i den infektade frågan. Hon efterlyser i sitt inlägg en ekonomisk kalkyl över nu kända satsningar innan man låser frågan för årtionden framåt.

— Det var en gruvlig salva major Lewenhaupt gav mig i sin insändare den 22 november, skriver fru Johnsson inledningsvis. Men jag tar den med knusende ro men skulle uppskattat, om han hållit sig till sak och inte gått till personligt angrepp. Han säger, att jag singlar min välslipade stridsyxan mot enfaldiga kommunalgubbar. Jag har inte sagt eller ens tyckt, att kommunalgubbarna är enfaldiga. Tvärtom anser jag dem — för att tala småländska — vara synnerligen kluriga. Detta manifesteras dessa yttersta dagar genom den paketiösning man nu åstadkommit. Klurigheten räcker kanske till för att även i kommunstyrelsen driva igenom kommunens på långsikt så kostsamma engagemang för en golfbana tvärtemot en i denna tidnings omröstning redovisad stark opinion: 53 röster för och ca 650 röster emot golfbanan. Demokratins spelregler är svärbegripliga och tar sig ofta diktatoriska uttryck.

Major Lewenhaupt undrar varför jag anser, att man kan använda jordbruksmark till golfbana på Rödjenäs som ligger i min hemkommun, men inte på Skedhult. Helt enkelt därför att om en golfbana anläggs där, den återstående arealen är större än Skedhults nuvarande. Alltså fullt bärkraftigt för en brukare. Ett ytterligare skäl för mitt ställningstagande är att rödjenäsalternativet ej förutsätter kommunalt engagemang. Där är det en enskild ägare, som träffar avtal om sin mark och ensam tar konsekvenserna. I skedhultsalternativet är det ett fåtal toppfigurer, som vältrar över det ekonomiska ansvaret på oss skattebetalare.

Hr Lewenhaupt frågar vidare om jag tror mig förstå jordbruksfrågor bättre än de herrar jordbrukare, som sitter i kommunstyrelsen och fullmäktige. Frågan besvaras med ett bestämt nej, ehuru jag som ägare till en lantgård i 31 år inte är helt obekant i lantbruksproblemen. De kommunalpampar som bejakar golfbana på Skedhult har emellertid helt andra grunder för sin inställning än jordbruksmässiga. Kanske är de ledda av förhållanden, av prestige eller egoistiska skäl för att försvara ett från början felbesluttat förhållande av gården, vad vet jag. Men ett vet jag: att de jordbrukskunniga herrarna inte har majoriteten av sitt partis väljare på sin sida lika lite som moderater och folkpartister har sina väljares sympati för slöseri med allmänna medel. Ej heller gillar socialdemokraternas väljare det skolexempel på bristande jämlikhet, som här är åfärde med deras betroddes Olle Andersson som tyrig pådrivare. KDS-partiet är det enda vars fullmäktigeledamöter enligt går emot paketiösningen.

Men vad ska man säga, då man råkar på en fullmäktigeledamot, som tror att golfklubben har 800 medlemmar,

då antalet är 254 varav endast ca 100 är eksjöbor — eller styrelsemedlemmen, som inte visste, att nuvarande arrendesumman är 10 000 kr utan hävdade det halva beloppet. Och dessa personer har avgörandet i sin hand. Hur väl insatta är de övriga? Är det tex av okunnighet som de inte beaktat de bristfälliga sanitära förhållandena på Skedhult, vilka hälsovårdsnämnden redan före kommun-sammanslagningen påtalat i skrivelse till stadsfullmäktige? Golfklubben uppskattar den blivande besöksfrekvensen till 200 personer pr dag. Till detta antal skulle komma jaktvårdsföreningens besökare. Varje wc beräknas betjäna 20 personer, säger byråföreståndare Seth Svensson. Han säger vidare att då det rör sig om mer än 200 personer, avgörs inte ärendet av ortens hälsovårdsnämnd utan av naturvårdssektionen i länsstyrelsen.

Skedhultskommittén säger upplysningsvis i denna tidning den 15 dec "att medlemmar och industrier från Eksjö, Nässjö, Vetlanda och Sävsjö förklarat sig beredda att satsa medel till förverkligande av en 18-hålsbana av god klass". Det hade varit värdefullt om vi fått veta, vilka industrier det rör sig om. Detta påstående har gjorts tidigare och föranlett mig att kontakta några av de industrier i Nässjö och Vetlanda som kunde vara tänkbara. Jag har fått ett kategoriskt nej av samtliga: aldrig om banan förläggs till Eksjö, möjligen om den kommer att ligga på någorlunda rättvist avstånd mellan våra städer. Jag misstänker alltså att kommittén här far med osanning. Striden bör föras med blanka vapen.

Kommittén säger vidare, att kostnaden för anläggning av 18-hålsbana på Skedhult belöper sig på 550 000 kr. Nu vet alla att dyl kalkyler aldrig håller i våra dagar, men summan låter ju bra i jämförelse med Växjö som gick på över 2 milj. Personligen är jag övertygad om att då den dagen är inne, golfklubben kommer att begära ett stort ekonomiskt bidrag av kommunen och den kommer att få det också med den mentalitet och det bristande ekonomiska sinnelag som dokumenterats i hela skedhultsaffären.

Kommunstyrelsen gav i november en i uppdrag undersöka möjligheten att sälja gården. "Alternativet för försäljning har enligt min uppfattning inte någon aktualitet", säger Olle Andersson nu. Så det avgör han ensan ska inte fattat beslut effektueras och varför togs inte frågan upp av fullmäktiges påföljande sammanträde vilket är kulym med ärendet som behandlats i kommunstyrelsen vägel? Denna tidnings omröstning gav så tydligt utslag för försäljning jämte kommunstyrelsens beslut om undersökning borde resulterat åtminstone någon annons i rikspress eller förfrågan hos maklaren behövs inte, Olle Andersson har talar. Han vet bäst, bättre än några hundratal röstande skattebetalare. Han visste bäst också, när på sin tid Eksjö iklädde sig borgen för syfabriken — med känt resultat.

Mot alla tungt vägande skäl för jordbrukets bevarande, att gårdar för försäljning, alla påpekanden om ekonomisk förlust och det moraliskt oförläppliga att köra bort arrendator och att för 25—50 år avsäga oss varje möjlighet att under denna tid begränsa förlusten eller korrigera felbedömningar har golfentusiasterna satt upp endast ett argument: P! Alltså en vision.

Nu vädjar jag enträget till kommunfullmäktige i Eksjö: avgör int Skedhults öde nu på torsdag definitivt för årtionden framåt! Låt en ekonomisk kalkyl över åtminstone de nu kända nödvändiga satsningar ligga till grund, moderniseringar och ombyggnader, utvändigt putsning av huvudbyggnaden och inte minst kostnader för ny och utbyggnad av sanitär enheter och avlopp! Om nu jaktvårdsföreningen är önskvärd på Skedhult, skilj ifrån den öppna jorden från paketiösningen! Tag hänsyn till den allmänna opinionen, till den redan hårt belastade skattebetalarnas slutar fru Johnsson.

Skedhults-paketet återremitterades

Debatt om arbetskonfliktersättning

De som eventuellt hade kommit till Eksjö kommunfullmäktiges sammanträde på torsdagen i förhoppningen om en lång och intressant diskussion i fallet Skedhult måste ha blivit grundligt besvikna. Det blev nämligen inte någon debatt!

På förslag av kommunstyrelsens ordförande hr Charles Liderfelt, c, beslöt fullmäktige att återremittera frågan om utarrendering av mark och byggnader på Skedhult till Jönköpings läns jaktvårdsförening och Skedhults golfklubb. Det var i fullmäktige endast hr Vilhelm Wesslund, KDS, som uttalade sin tillfredsställelse över att hela frågan skulle utredas ytterligare innan man gick till beslut.

Torsdagens fullmäktigesammanträde hölls för första gången i sessionssalen på stadshuset, som var en långt trevligare lokal för överläggningarna än Linnésalen, där fullmäktige fick hålla sina sammanträden under hela 1971.

Den enda egentliga diskussionen vid sammanträdet gällde en begäran från ordföranden i sociala centralnämnden, hr Nils Gustafsson, s, om ersättning för merarbete i samband med förra vårens arbetskonflikt.

Kommunstyrelsen hade föreslagit fullmäktige att betala hr Gustafsson det fordrade beloppet 1.116 kr. Mot beslutet hade hr Eric Odevall reserverat sig, och det var han som i fullmäktige drog igång diskussionen.

Han framhöll att man vid frågans handläggning kanske inte enbart skulle se till det aktuella beloppet utan till principerna och det ideologiska.

Hr Odevall betonade att det inte var den fackliga organisationen som drog igång konflikten utan arbetsgivareparten. Det var kommunen som livligt understödd av kommunförbundet beslöt att lockouta flera cheftjänstemän.

Det arbete som utförts kan inte

i alla delar anses som absolut nödvändigt, menade hr Odevall, som undrade hur man på LO-sidan skulle ställa sig i motsvarande fall: kan man räkna med att renhållning, vatten- och avloppsproblemen skulle få klaras?

Hr Odevall ansåg också att kommunförbundet som tillfrågats om ersättningen gjort det lätt för sig genom att dröja med skriftligt svar på förfrågan. Utöver principfrågan i sammanhanget skulle man också kunna diskutera det begärda arvodets storlek, ansåg hr Odevall och ställde detta i relation till det fastställda årsarvodet.

Ordföranden i socialnämnden skötte sitt jobb perfekt och det finns i sammanhanget inte någon anledning att ta upp principer och ideologier, ansåg hr Olof Andersson, s, som yrkade bifall till styrelsens förslag.

Ostridligt är att det var ett merarbete som fick lov att utföras för att den sociala verksamheten skulle fungera och därför är det naturligt att vi skall utge en ersättning, sade hr Einar Sjö, c, som biträdde styrelsen.

Hr Otto Ohlsson, fp, fann det i sin ordning att SACO-anslutna

ledamöter (hr C-E Bergquist och Olof Hellgren) avstod från att delta i överläggningarna, men han fann det också naturligt att den kommunala verksamheten måste fungera. Han yrkade bifall till kommunstyrelsen.

Man kunde ju ha begärt dispens för den berörda tjänstemannen eller också låtit bli att ta till lockoutvapnet, replikerade hr Odevall, som åter framhöll att han ansåg att det under konflikttiden också behandlats ärenden som det inte fanns någon social motivering för.

Vi kan som arbetsgivarepart inte låta bli att ersätta en person som uppmannats att se till att verksamheten hålls flytande, underströk hr Vilhelm Wesslund, KDS. Begäran om resebidrag med 96 kr skulle dock innebära ett frångående av gällande princip, och i den delen yrkade hr Wesslund avslag på styrelseförslaget.

Ärendet avgjordes i votering. 43 fullmäktige röstade för att det skulle utgå ersättning, tre ledamöter (fru Ingegerd Nilsson, hr Eric Odevall och fru Inga Jacobaeus, samtliga m) yrkade avslag och tre ledamöter (Bergquist, Hellgren och Gustafsson) deltog ej i beslutet.

Hr Wesslunds förslag om undantag för den begärda resersättningen avslögs därefter av fullmäktige.

Under förutsättning att Skedhult arrenderas ut till jaktvårdsföreningen beslutade fullmäktige i princip att anlägga strövstigar på Skedhult enligt ett av fritidsnämndens framlagt förslag. Nämnden har presenterat två olika förslag, ett för ca 12.000 kr och ett förslag för ca 5.000 kr.

Fullmäktige beslutade i enlighet med skolstyrelsens begäran att inrätta två halvtidstjänster som förskollärare i Hult respektive Höreda. Skolstyrelsens ursprungliga begäran innefattade också en heltidsanställning som ekonomiföreståndare vid skolmålidsverksamheten. Men i den delen är ärendet bordlagt i organisations- och personalnämnden.

De åtgärder som vidtagits för att få utföra anläggandet av va-ledningar till Kaffekullen som kommunalt

beredskapsarbete godkändes av fullmäktige. Villkoren för bidraget godkändes. Arbetet som i den första etappen kostnadsberäknats till 198.000 kr påbörjades i slutet av januari månad.

Gatubelysning skall sättas upp längs Hultvägen. Därmed förklaras en motion i frågan av hr Ingemar Gustafsson, s, besvarad.

För gatubelysningar i Ingatorp, Bellö och Hältevad anvisades 19.262 kr ur allmänna investeringsfonden. Det totala beloppet, som skall betalas för arbetena är 23.714 kr, men

från den summan avgår 9.449 kr, i Ingatorps kommun reserverade för utbyggnad av staketet vid den raserade råvattentäkten i Hältevad, men som nu utnyttjats för gatubelysningen.

För ett brobygge över Brusaån för enskilda vägen vid Skögle, Marianelund, anvisades 16.100 kr ur fullmäktiges anslag för oförutsedda behov. Det kommunala anslaget utgör 23 procent av den totala kostnaden, som beräknats till 70.000 kr och vilken summa godkänns som statsbidragsberättigad.

Odevall gör inlägg i Skedhults-affären 'Löftet om bidrag kan inte återtas'

— JAG BEDÖMER SAKEN SÅ, att löftet om bidrag till golfbanan inte kan återtas. Mottagaren, som är golfklubben, har lagliga möjligheter att kräva löftets uppfyllande.

Detta säger lagman Eric Odevall i Eksjö apropå

Odevall grundar sin uppfattning på en lag från 1936 angående utfästelser om gåva. Enligt lagen är även muntligt löfte om gåva av lös egendom giltigt om utfästelsen var avsedd att komma till allmänhetens kännedom.

"Ingen utfästelse"

I en kommentar till Odevalls uttalande sade på måndagskvällen Lindholm att han aldrig har gett utfästelse om någon gåva. Däremot

har han ställt i utsikt en penningssumma.

Även en muntlig gåvoutfästelse kan ha tillkommit under sådana omständigheter att mottagaren äger en särskilt stark anledning att betrakta utfästelsen såsom allvarlig och orubblig och att löftets frångående därför måste framstå såsom synnerligen klandervärd, sågs det i kommentaren till den aktuella lagen.

Odevall fortsätter sin redogörelse:

direktör Philip Lindholms deklaration i fredags att han inte längre står för ett tidigare givet erbjudande om 125.000 kr till anläggningskostnaderna för en golfbana på Skedhult.

Som exempel på denna typ av muntliga löften kan nämnas att någon vid ett kommunalt sammanträde eller annan allmän sammankomst utfäster sig att lämna bidrag till något allmännyttigt ändamål. Att utfästelsen avgivits offentligen är emellertid inte nödvändigt. Det räcker med att avsikten varit att åstadkomma publicitet omkring gåvoutfästelsen.

"Ingen tvekan"

Odevall, som själv är kommunstyrelseledamot i Eksjö, anser det personligen inte vara någon tvekan om att golfklubben vid en rättslig prövning av frågan skulle få rätt till de 125 000 kronorna.

Golfklubben kan givetvis avstå från att göra sina anspråk gällande. Men man kan väl knappast tänka att en föreningsstyrelse avstår från

ett belopp på över hundra tusen kr som man har laglig möjlighet att få ut, fortsätter Odevall, som anser att frågan när man på kommunalt håll skall gå till slutgiltigt beslut om utarrendering av marken vid nästa Kf-möte befinner sig i precis samma situation som vid fullmäktigebehandlingen för knappt två veckor sedan.

"Känner inte kraven"

— Eric Odevall känner inte till vilka krav som jag framför, säger Lindholm. Jag har rätt att ställa krav. Odevall borde ta reda på mina krav innan han yttrar sig, fortsätter Lindholm.

— Jag har bara sagt att det är möjligt att jag ställer pengarna till förfogande, framhåller direktör Lindholm. Något löfte har aldrig givits.

125 000 kr-löftet till eksjögolfen BINDANDE?

Lagman Eric Odevall i Eksjö om 125 000 till golfklubben: Löftet är bindande enligt en lag från år 1936.

LÖFTET om ett ekonomiskt bidrag till golfklubben i Eksjö går inte att ta tillbaka, hävdar lagman Eric Odevall, Eksjö. Direktör Philip Lindholm måste punga ut med de 125 000 kr om golfklubben för saken inför rätta.

Lagman Odevall grundar sin uppfattning på en lag från 1936 angående utfästelse om gåva. Enligt den lagen är även ett muntligt löfte om gåva av lös egendom giltigt om utfästelsen var avsedd att komma till allmänhetens kännedom.

Direktör Lindholm i en kommentar till tidningen:

— Jag har bara sagt att det är möjligt att jag ställer pengar till förfogande. Något löfte har aldrig avgivits. Dessutom vet inte Odevall vilka krav jag framfört.

SE SIDAN 6

"Löftespengarna" till golfbanan

Enligt artikel i gårdagens tidning skulle jag ha yttrat att jag ej lovade Eksjö golfklubb något bidrag till en golfbana på Skedhult. Detta fordrar ett tillrättaläggande, då en missuppfattning måste ha uppstått.

Jag har givetvis varit beredd att ge golfklubben denna gåva till hjälp med en golfbana, men detta var under vissa villkor som givaren har rätt att ställa.

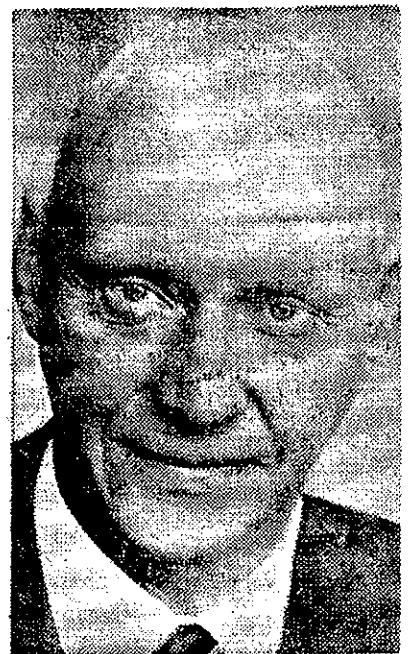
Mina förbindelser med golfklubben har varit och är de allra bästa, vilket jag Odevall ej tycks förstå. Det kanske hade varit mer naturligt att han tagit kontakt med under-tecknad för att få fakta i detta ärende, innan han vänt sig till tidningen.

Jag anser för övrigt att ytterligare kommentarer är onödiga.

Philip Lindholm (Eksjö).

'Bomb' i skedhultsärendet:**Golfvän återtar
125 000 kr-löfte**

DEN SEGSLITNA striden om en golfbana på Skedhult i Eksjö tog på fredagen en ny vändning. Direktör Philip Lindholm, tidigare ordförande i golfklubben, tar tillbaka ett löfte om 125.000 kr i bidrag för banans anläggande. Golfklubben kommer därmed i ekonomiska bekymmer. Hur det nu går med det bordlagda ärendet att arrendera ut Skedhults gård till golfklubben och länets jaktvårdsförening vet ingen. Man kan tvingas att arrendera ut gården som jordbruksfastighet, igen, säger kommunstyrelsens ordförande Charles Liderfelt. Lindholms avhopp beror på den negativa inställning till en golfbana som framkommit hos kommunens fäder och i tidningens insändarspalter. Se sidan 24.

Dir Philip Lindholm hoppar av.

**Ingen skattehöjning i Eksjö
för en golfbana på Skedhult!**

Med anledning av insändaren den 30 oktober beträffande förslaget om anläggandet av en golfbana på Skedhult ber jag få lämna följande upplysningar:

Medel för anläggandet av golfbanan kommer att enskaffas genom insamling på privat väg. Eksjö golfklubb har ett stort antal medlemmar från angränsande städer och därför kommer intresserade golfspelare från dessa orter att tillfrågas och självvallet ges tillfälle att medverka till realiserandet av detta projekt. Då kostnaderna är så pass stora för en dylik anläggning anser jag det inte vara fel att också engagera intresserade från grannkommunerna i vårt projekt.

Någon skattehöjning i Eksjö för en eventuellt ny golfbana är förslagsvis inte aktuell!

Till sist: I insändaren av den 30 oktober tas också idrottshusfrågan upp och därvid sägs bl.a. att den stora massan mera berörs av ett idrottshus än av en ny golfbana. Jag delar helt denna uppfattning och rekommenderar intresserade för ett idrottshus att ta samma initiativ som golfklubben för att föra denna inte minst för ungdomen så viktiga fråga i hamn, nämligen att på frivillighetens väg samla in medel till finansieringen av ett idrottshus. Förutsättningarna här för bör — enligt de synpunkter som framförs i insändaren — vara vida större än golfklubbens aktion för en ny golfbana.

Philip Lindholm.

Ordförande i Eksjö golfklubb.

Jaktvårdsprojektet kan falla
— Jag beklagar att Philip Lind-

Olof Andersson: Projektet redan i hamn, saken fullföljs trots Lindholms avhopp.

Jonas Ljungqvist: Vi i Nässjö kan gå över till jönköpingsklubben om....

holm sett sig tvingad att ta ett sådant här steg, säger kommunstyrelsens ordförande Charles Liderfelt. Jag anser — och jag har många bakom mig — att det varit värdefullt med en golfbana på Skedhult och att den lösning som ligger inom räckhåll är god.

Hur det nu kommer att gå med golfbanan vet jag inget om. Från kommunens sida måste vi ta kontakt med golfklubbens styrelse för att höra dess inställning. Jag vet intet om vilka möjligheter klubben har att täcka bortfallet v Lindholms bidrag. Att kommunen skulle bidra till kostnaderna tror jag inte.

Kan ett skrinläggande av golfprojektet äventyra även jaktvårdsanläggningen?

— Det tror jag. Blir det ingen golfbana måste vi nog skaffa en jordbruksarrendator och därmed försvinner förutsättningarna för jaktvårdsprojektet. Jaktvårdarna behöver nämligen hus, som också arrendatorn behöver.

FOJNOT: Med "Smålands-Tidningens agerande" syftar hr Lindholm troligen på den omröstning som tidningen företog för att ge kommuninnevånarna tillfälle att säga sin mening om hur Skedhult bör användas. Något ställningstagande i golfbaneärendet var det inte fråga om från tidningens sida.

Lindholm: Meningslöst satsa så stort belopp Jaktvårdsprojektet på Skedhult i fara Eksjö måste kanske skaffa arrendator

STRIDEN OM GOLFBANA på Skedhult tog på fredagen en överraskande vändning genom att direktör Philip Lindholm i Eksjö tog tillbaka sitt löfte om bidrag med 125.000 kronor till projektet. Vilken inverkan detta kommer att få på den paketalösning som Eksjö kommunfullmäktige bordlade

"Vid Eksjö kommunfullmäktiges senaste sammanträde bordlades frågan betr utarrendering till golfbanan på Skedhult. Som företagare i Eksjö och som gammal golfspelare har jag haft tillfälle att besöka många golfbanor i landet. Jag har därvid fått den uppfattningen, att just dessa anläggningar haft ett stort PR-värde för de orter, som satsat på golfbanor. Jag har också den uppfattningen, att en golfbana skulle ha sitt givna värde även för en stad som Eksjö. I annat fall hade jag icke varit beredd att satsa cirka 125 000 kr på projektet. Jag kan försäkra att motiveringarna varit desamma för de övriga industrier och golfklubbers medlemmar, som är villiga att satsa kapital, så att projektet — kostnadsberäknat till en halv miljon kronor — skulle kunna förverkligas.

Enligt min uppfattning så har Eksjö kommun fått ett förmånligt erbjudande betr exploateringen av den del av Skedhult, som skulle omfattas av en golfbana. Tyvärr tycks inte samtliga fullmäktigeledamöter ha samma uppfattning. Förmodligen har denna kategori icke fattat den betydelse, ett sådant här projekt utan tvekan kommer att få.

Några fullmäktigeledamöter har troligen påverkats av vissa insändare och Smålands-Tidningens agerande i frågan kan ha påverkat fullmäktigebeslutet.

Av pressdebatten har man lätt kunnat få den uppfattningen att Skedhult köpts enbart för att en golfbana skulle anläggas där. Detta är ju helt felaktigt! Skedhultsarealen omfattar som bekant 300 hektar. Av dessa kommer endast 50 hektar att upplåtas för golfbanan.

Genom framdragande av väg 33 kommer den nuvarande golfbanan att försvinna. Den gamla banans anläggningskostnader har helt bestridits av golfklubben. Vore det då inte motiv nog för kommunen att bistå klubben i dess strävanden att ersätta den gamla med en ny och — får vi hoppas — bättre.

Även om jag fortfarande har den uppfattningen att en golfbana skulle få stor betydelse för kommunen, anser jag det — med hänsyn till vad som förevarit i ärendet — meningslöst att satsa ett så stort belopp. Av denna anledning står jag icke längre för det tidigare givna erbjudandet om 125 000 kr till anläggningskostnaderna.

Låt mig bara i sammanhanget poängtera, att detta är mitt personliga beslut. Vad golfklubben kommer till för slutsatser är utanför min bedömning, eftersom jag inte längre varken är dess ordförande eller sitter med i dess styrelse.

Självfallet beklagar jag denna utveckling. Jag trodde väl annars, att privata initiativ och ekonomiska satsningar på sådana här anläggningar och liknande projekt skulle

vid sitt senaste sammanträde är ovisst, men ostridigt är att golfbanefrågan kommit i ett helt nytt och kanske brydsamt läge.

Så här säger direktör Lindholm i ett uttalande i ärendet:

Charles Lidersfelt: Vi måste kanske skaffa en jordbruksarrendator.

komma kommunen till godo. Alla är dock tydligen inte av den uppfattningen.

Jag hoppas emellertid, att Eksjö kommun i fortsättningen ska få kommunalmän, som är framsynta och beredda att satsa på värdefulla initiativ, att industrier och företagare är beredda att etablera sig i Eksjö kommun, och att alla som här finner sin utkomst också skall kunna beredas tillfälle till meningsfull fritidssysselsättning av vilket slag det vara må. Det är det stöd från kommunen, som varje skattebetalare har rätt att fordra.

För ordföranden i Eksjö golfklubb, direktör Jonas Ljungqvist i Nässjö, kom meddelandet av Philip Lindholms beslut som en överraskning.

— Jag har inte hört talas om saken, men Lindholm är givetvis i sin fulla rätt att själv besluta om sina medel, säger Jonas Ljungqvist. Förutsättningarna för en snabb och god lösning av golfklubbens banproblem kommer dock att försämrats avsevärt genom beslutet. Hur klubbens övriga medlemmar kommer att reagera vet jag inget om. Ingen mer än Lindholm har utfäst sig att bidra med några preciserade belopp, däremot har många lovat att gå i borgen för lån eller på annat sätt stödja projektet.

Skulle Lindholms beslut att ta tillbaka sitt löfte om bidrag betyda att banprojektet går i stöpet, så kommer golfklubben inom några år i en mycket besvärlig situation och dess existens äventyras. Den nuvarande banan saknar utvecklingsmöjligheter och dessutom skall den nya vägen gå fram över den.

Vi i Nässjö kan gå över till jönköpingsklubben men för övriga av klubbens 200 medlemmar återstår väl inte mycket annat än att upphöra med golfen.

Egenomdomligt beslut

Fastighetschef Olof Andersson, en av de främsta förespråkarna för den paketalösning som Eksjö kommunfullmäktige bordlade vid sitt senaste sammanträde och som bl a innehöll anläggandet av en golfbana, finner Philip Lindholms beslut egenomligt.

— Projektet är till 99 procent i hamn. Ärendet kommer upp på nästa fullmäktigesammanträde och det som återstår är närmast att betrakta som en ren formalitet, säger hr Andersson. Det finns redan 32 röster för förslaget om paketalösning och det kanske blir fler. Vilka följder Lindholms avhopp får för paketalösningen är ovisst, men jag tror att saken kommer att fullföljas.

Nu går elverkschefen i Eksjö till attack mot golfspelarna

EKSJÖ (Folkbladet) Nu går elverkschefen i Eksjö, Torkel Bergqvist till storm mot golfspelarna och mot all diskussion som förekommit med anledning av att han vill dra en elledning vid sidan av vägen mellan Skedhult och Broarpsvägen (Nässjövägen).

Elledningen skulle alltså inte på något sätt skära över den nya golfbanan. Enligt uppgift skall golfspel inte förekomma över vägen.

Elverkschefen anser att abonnenterna skall komma i åtnjutande av behövlig elenergi genom anläggningar som utförs tekniskt rätt på ekonomiskt försvarbart sätt. Den projekterade ellinjen kommer att gå kortast möjliga väg mellan de båda transformatorstationerna. Varje annan sträckning innebär en kostnadsökning, menar elverkschefen.

” Med anledning av allt, som skrivits angående den planerade högsämningsförläggningen över Skedhult, lämnar jag här några fakta i ärendet.

För att kunna genomföra en inom några år nödvändig höjning av spänningen från 6 kV till 10 kV på högsämningsnätet under bibehållandet av kontinuerlig distribution inom elverkets västra område, är det nödvändigt att elektriskt samman-

binda de befintliga transformatorstationerna i Skedhult och Allmänningen. Genom härvid uppkommande möjlighet till rundmatning inom området ifråga, erhålles samtidigt större driftsäkerhet, vilket är betydelsefullt inte minst för vattenverkets pumpstation vid N Vixen.

Skär inte golfbanan

Då en ellinje som ifrågavarande projekterade skall byggas, måste bl a markägarens tillstånd inhämtas, vilket i detta fall är Eksjö kommun. Tillstånd har begärts och medgivits. Linjens sträckning hade beaktats och planerades gå vid sidan av vägen mellan Skedhult och Broarpsvägen (Nässjövägen) samt skulle inte skära över någon bandel. Över omnämnda väg från Skedhult skall golfspel inte förekomma enligt uppgift. Den projekterade elledningen kommer alltså inte att utgöra något hinder för golfspelen. Ur naturvårdssynpunkt har ellinjer inte klassats som nedskräpande detaljer, eftersom de är nödvändiga för att samhället skall fungera.

Den 10 maj i år delgavs på plats golfklubbens arbetskommitté elledningens tänkta sträckning efter vägen ifråga, varefter en sondering genom terrängen runt Mosstorpåölen företogs, varvid det framgick att terrängen där försvårar och fördyrar elledningens framdragnings. Sedan

ellinjen fästakats den 7 juni och till vilken förrättning golfklubben kallats men inte kommit, har linjens sträckning vid ett par tillfällen förrevisats kommunstyrelsens ordförande. Det har då inte varit tal om att återkalla det av kommunstyrelsen lämnade medgivandet till ellinjens uppförande. Om golfklubbens ansvariga varit missnöjda med den projekterade ellinjens sträckning och haft bärande skäl, hade ju ett sammanträde med någon eller några styrelser i kommunen varit på sin plats. Något yrkande därom har inte gjorts. På grund härav har arbetet med ellinjen fortsatt.

Måste tänka på allmänheten

I det mellan Eksjö kommun och golfklubben upprättade kontraktet berörs bl a framdragnings av elledningar över området ifråga. Detta kontrakt har aldrig delgivits elverket för kännedom. Hade så skett, hade mycket varit vunnit i det nu uppkomna ärendet. Golfklubben bör inte hävda att de är helt främmande för tanken om nödvändigheten att elledningar kan komma att behöva framdragas.

Undertecknad är under elverksstyrelsens ytterst ansvarig för distributionen inom elverkets område och skall alltså till se, att varje abonnent

kommer i åtnjutande av behövlig energi genom anläggning, som förts tekniskt rätt på ekonomiskt försvarbart sätt. Den projekterade linjen har presenterats bli utförd omnämnda sätt och skall gå kortast möjliga väg mellan de tvänne transformatorstationerna.

Dubbelt så dyrt

Varje annan sträckning av ellinjen än den projekterade innebär kostnadsfördyring i stort sett på 20 kronor per meter, under det en förläggning av jordkabel i stå för förläggning förorsakar en fördyring på cirka 40 å 54 kronor per meter.

Som ansvarig chef kan jag i själva beslutet att elverket utför en onödan fördyrad anläggning och större kostnader är nödvändigt lastar elabonnenterna. Skulle trots allt anses nödvändigt med annan sträckning av den aktuella ellinjen än den av elverket föreslagna, blir det ansvariga politiska att avgöra detta och besluta en kostnadsfördyring. Hade jag egen maktigt gått golfklubbens önske tillhanda, hade detta däremot mycket väl kunnat förorsaka mig bakläxa.

Eksjö den 27 juli 1973.

TORKEL BERGQVIST
Elverkschef

Inte golfklubbens fel...

Med-förvåning läser man i torsdagens tidning att elverket i Eksjö ämnar dra fram en elledning över golfbanan. Elverkschefen anser att golfklubben skulle ha tagit kontakt med elverket. Detta måste vara fullständigt felaktigt! Hur skulle golfklubben kunna känna till elverkets planeringar, då jag förmodar att inte ens kommunstyrelsen har kännedom om dessa.

Elverkschefens handlingssätt är egendomligt. Trots vetskapen om att en framtida ledning skall dras fram på Skedhult ger sig elverkschefen inte tillkänna. Man förutsätter att golfärendet varit bekant för elverkschefen, så mycket som skrivits i ärendet i tidningarna och det dessutom varit uppe i kommunfullmäktige för behandling flera gånger. Man tycker att denna kommunala serviceinrättning skulle vara mera samarbetsvillig, men det är inte första gången som undertecknad får bevis på motsatsen.

Inom parentes kan jag nämna att vissa svårigheter fanns för elverket att dra fram permanent ledning för det behov som golfklubben vid den tidpunkten hade — nämligen en 30 hästars elmotor. Vi frågade om en provisorisk ledning kunde dras fram och om elverket hade möjligheter att låna oss en kabel. Det rörde sig om en till två veckors lånetid. För detta lån begärde elverket 3 000 kronor. Detta säger allt...

Trots elverkschefens negativa inställning till golfklubben tror jag

att möjligheter finns att lösa detta problem, till det bästa för båda parter.

Philip Lindholm

Ordförande i byggnadskommittén för Skedhults golfbana

Slag i ansiktet på eksjögolfarna

Med tanke på elverkschefens uttalande "Vi ger dj-n i golfen" kanske det skulle vara lättare för honom att gräva ner sina ledningar lite närmare sin frände i underjorden. Hur kan en tjänsteman i hans ställning vraka ut sig sådana nedvärderande ord.

Det är som ett slag i ansiktet på oss som frivilligt lägger ner både arbete och pengar för att skapa en naturskön golfbana på Skedhult.

Kraftledningen lär ha varit planerad i flera år. Hade det inte varit renhårigt av herr Bergqvist att meddela golfklubben att en kraftledning planerades att korsa skedhultsområdet. Hur skall golfklubbens byggnadskommitté rimligtvis kunna gissa sig till var herr Bergqvist & Co har i bakfickan.

För mig personligen får ni gärna ge dj-n i golfen, men påstå inte att kraftledningsstolpar är ett vackert inslag i naturen.

Golfspelande eksjöbo

En gammal ordförande minns

Sommaren 1971 kom jag till Eksjö med min familj. Bland det första jag gjorde var att anmäla min fru Kerstin och mig som medlemmar i Eksjö Golfklubb. Vi var båda relativa nybörjare och blev genast väl mottagna. Det var en idyllisk tid. Köer och starttider var okända begrepp på den gamla niohålsbanan på Ränneslätt.

Redan på den tiden fanns Bertil Wissinger där som sekreterare i klubben och såg till att vi nybörjare iakttog regler och etikett. Äldste medlem var prosten John Stahle, farfarsfar till dagens golfstjärna Louise Stahle. En sann gentleman, som jag hade glädjen att spela med några gånger. En söndagsförmiddag på golfbanan blev han tillfrågad om han inte borde vara i högmässan. Han lär då ha svarat: "Det är väl bättre att jag går på golfbanan och tänker på Gud än att jag sitter i kyrkan och tänker på golf." Förvisso sant.

Epoken på Ränneslätt skulle emellertid snart ta slut. Riksväg 32 skulle gå över golfbanan och storstilade planer på en ny bana på Skedhult hade utarbetats. Det avgörande beslutet togs vid ett extra klubbmöte i oktober 1972. Det blev ett dramatiskt möte. En kommitté under ledning av Sigurd Wenneberg hade kommit fram till att klubben inte hade råd att bygga ut 18 hål och föreslog att vi först skulle bygga nio hål för att när ekonomin blev bättre bygga ytterligare nio. Det uppstod genast en förstämning bland medlemmarna som glatt sig åt banarkitekten Anders Amilons förslag till en 18-hålsbana. Då reste sig Philip Lindholm upp och redogjorde för hur han tänkte sig att hela projektet skulle finansieras, bl.a. med stöd av ett frikostigt bidrag från hans företag Eksjö Hus. Efter ett visst motstånd från de mer pessimistiska medlemmarna beslöt mötet till slut att anlägga en 18-hålsbana på Skedhult. Framtiden skulle visa att det var ett klokt beslut.

Efter grovplanering vintern och våren 1973 byggdes banan sommaren 1973 av anläggaren Bent Jensen. Han jobbade i stort sett ensam men med god hjälp av Bertil Wissinger. Jag var där flera gånger under sommaren, som var osedvanligt varm, och såg hur Bertil, lerig och svettig, lade ned rör till bevattningsanläggningen.

Banan var i stort sett klar under 1974. Den totala kostnaden uppgick till runt 500 000 kr. Det är ungefär vad det kostar att anlägga en green i dagens läge. Mycket arbete med finjustering återstod dock, bland annat med stenplockning. Det fanns gott om småsten på fairways, framförallt på hålen 5 och 6. Medlemmarna ställde villigt upp med krattor och skottkärror. Under denna tid befästes den fina klubbanda som alltid präglat Eksjö Golfklubb.

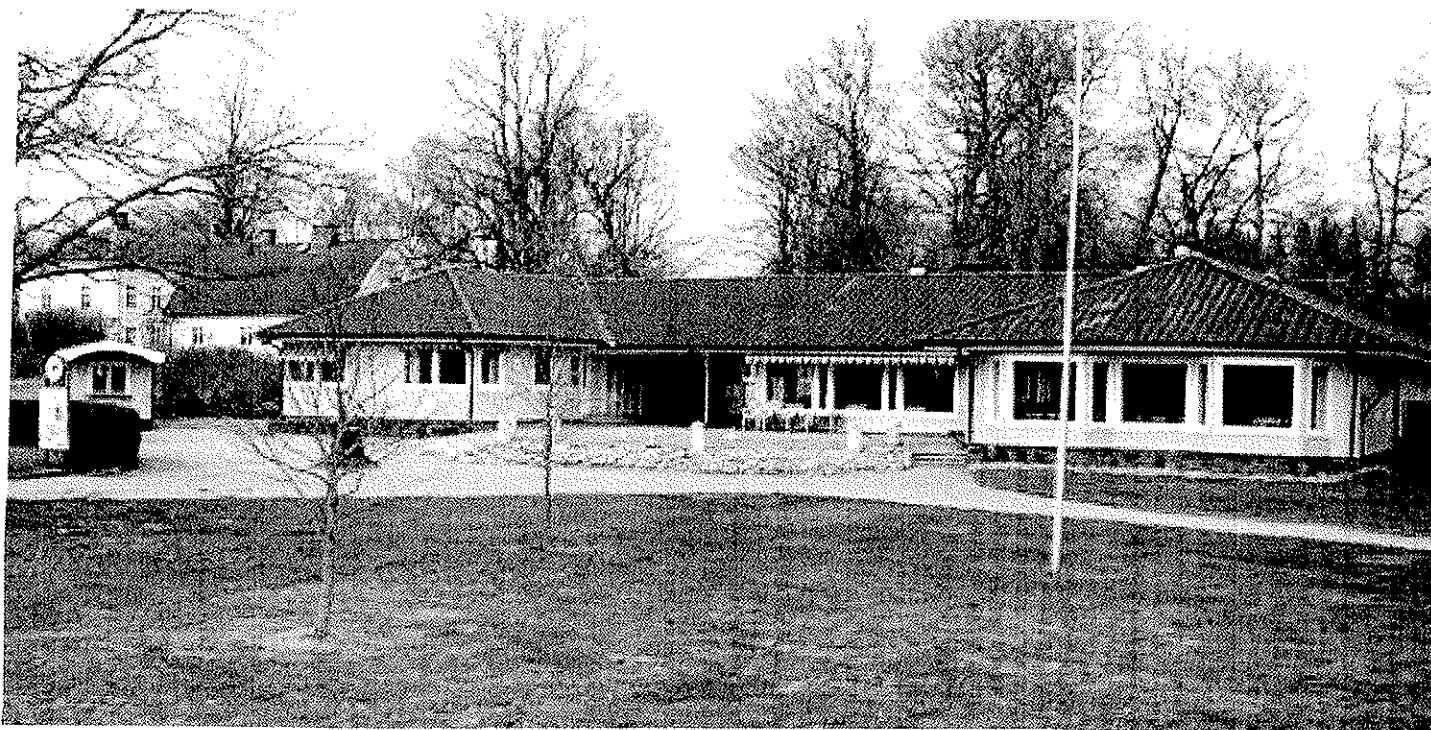
På årsmötet 1976 valdes jag till ordförande i klubben. En av mina första uppgifter var att välkomna klubbens nye tränare David Nicholson. Den avgående ordföranden Jonas Ljungqvist och jag mötte honom en kall vinterdag i början av 1977 på torget i Nässjö. Snön låg meterdjup när David klev ur sin bil utan ytterkläder och iförd lågskor. Han fick ett varmt mottagande och blev med tiden en mycket uppskattad tränare som stannade många år i klubben.

Det stora problemet under de första åren av min tid som ordförande var klubbens ekonomi. Antalet medlemmar – cirka 400 – var alldeles otillräckligt för att driva en 18-hålsbana. Intresset för golfsporten var fortfarande ganska svalt och det gällde att med olika jippon och erbjudanden värva nya medlemmar. En PR-

kommitté under ledning av Uno Beinö skapades och det gav resultat i form av ökade reklaminkomster och flera medlemmar. År 1982 var vi uppe i 750 medlemmar.

I takt med att klubben växte blev behovet av ett nytt klubbhus alltmer påtagligt. Vi disponerade visserligen en gammal arbetarbostad, som låg där nuvarande shop och omklädningsrum är belägna, men lokalerna var alldeles otillräckliga och dessutom i behov av en genomgripande renovering. Vi förhandlade länge med Jaktvårdsföreningen att få hysa in oss i en del av huvudbyggnaden på Skedhult. Sedan dessa förhandlingar strandat beslöt klubben i november 1979 att bygga ett nytt klubbhus. Bygget skulle i huvudsak finansieras med lån från medlemmarna, som tillförsäkrats möjligheten att själva låna i bank. Arbetet påbörjades i oktober 1980 och avslutades åtta månader senare. Tack vare intensiva insatser från klubbens snickare, murare, elektriker och målare och många kunniga amatörer kunde projektet hållas under projekterade 800 000 kr. Ledare för arbetet var Anders Lindholm och Bertil Wissinger, vilka båda energiskt och framgångsrikt fick traktens företag att skänka pengar och material till bygget.

Den 6 juni 1981 invigdes det nya klubbhuset. Det blev en glad fest med helstekta vildsvin och en scrambletävling. Vi hade fått länsstyrelsens särskilda tillstånd att servera vin och starköl till maten. Några dagar efteråt ringde en tjänsteman från länsstyrelsen till mig och berättade att han vid inspektion av utskänkningen hade sett att ett par gäster hade druckit starköl utan att äta någon mat. Han varnade mig för en upprepning. Den gamla goda tiden hade sina komplikationer.

Sommaren 1983 lämnade jag klubben och Eksjö för ett nytt arbete i Stockholm. Efter tolv fina år i Eksjö finns en del av mitt hjärta kvar där. Kvar finns också min son Hans. Honom och hans familj besöker jag av och till och det händer då att jag spelar en runda på golfbanan, ibland tillsammans med Karl Eklöf, min gamle vän och efterträdare som ordförande. Banan har genomgått stora förbättringar under åren och är fortfarande utomordentligt välskött. Det gläder mig också att kunna konstatera att den fina klubbanda som rådde under min tid som medlem fortfarande är levande. Man känner sig alltid välkommen till Eksjö Golfklubb.

Olle Bremberg

Golfspelarna på Skedhult kommer att få möta flera tjuuga vyer på den nya 18-hålsbanan, som till exempel här vid 16:e greenen där man får stå över en idyllisk göl. Med på bilden är nye vaktmästaren Sven Ring.

Det har varit ganska tyst i sommar kring den nya golfbanan på Skedhult, men vi kan försäkra att det ändå arbetas för högtryck för att få den klar så fort som möjligt. I september räknar ledningen i Eksjö golfklubb att man kan provspela på den tip-top-moderna 18-hålsbanan. Invigningen kommer dock att ske först nästa år och då förläggs även allt spel till anläggningen.

Grovarbetet med schaktning och planering utfördes förra året, och i höstas skedde den första sådden av gräsmattor vid greenerna efter en rejäl insats av golfklubbmedlemmarna med stensplockning och krattning.

Sedan den 1 april har golfklubben en heltidsanställd medhjälpare på Skedhult som enbart ägnat sig åt banornas skötsel. Det är elektrikern Sven Ring som bytt yrke, och till sitt förfogande har han fått en maskinpark för ca hundratusen kronor. I denna ingår bl a sinnrika gräsklippningsmaskiner.

Trettio hektar

— Det har varit ett hårt men intressant arbete, säger den nye vaktmästaren vid ett besök på Skedhult. Arbetsdagen har ofta blivit både nio och tio timmar.

Enbart gräsklippningen omfattar ca trettio hektar och marschvägen från start till mål över de 18 hålen är ca sex kilometer lång. Greenerna måste ägnas en särskild vård och gräsmattorna här måste slås var tredje dag.

Dessutom har gräset vuxit kraftigt denna regnrika sommar vilket medfört merarbete med "slåtern". Även om det regnat mycket har jag fått sätta på det extra vattenledningssystemet vid greenerna för att få ytan så perfekt som möjligt.

Ökat medlemsantal

Tillkomsten av golfbanan på Skedhult är efterlängtat inte bara av Eksjö golfklubb utan vida omkring. Golf har blivit en sport på modet, och Eksjö-klubben kan säkerligen räkna med ett betydligt vidgat medlemsområde när 18-hålsbanan blir klar. Enbart i år

har man fått ett femtiotal nya medlemmar, och nästa år räknar man med att medlemsantalet i klubben skall stiga till över 500.

Golfcentrum

— Visst har vi haft stor glädje av vår golfbana på Ränneslätt, säger Bertil Wissinger i Eksjö golfklubb, men det är inte mot vad som nu förestår. Golfbanan på Skedhult blir dubbelt så stor, och genom sitt centrala läge med endast några mil till grannkommunerna kan vi ta emot dubbelt så många medlemmar som vi har nu.

I vårt avtal med Skedhult kommer vi att förfoga över den gröna byggnaden. Vidare kan vi ta med oss en del från Ränneslättbanan som är vår egendom varför några större byggnadskostnader inte behöver komma till.

Ännu återstår en del tävlingar

om olika vandringspris i höst på Ränneslätt såsom Söderbergs och

Rangs. Därtill kommer klubbmästerskapen. Nästa år räknar vi så

med att helt ställa in oss på verksamheten på Skedhult, som blir en av de vackraste och ändamålsenliga anläggningarna i landet, slutar Wissinger.